

Sevgili Okuyucular

İnsanoğlu tekâmül seviyesinin icabı olsa gerek, hem tembelliği seviyor, hem de çok Őeylere sahip olmak istiyor. Tembelliğin, miskinliğin, kısaca atâletin -durağanlığın- bütün icablarını yerine getirmeye titizlikle gayret gösterirken, bir gayret karŐılıđı olmadan sağlanacak bedeni hazları da çokça arzulamaktan da geri kalmıyor. Bu tatmin olma ihtiyacı o kadar insiyaki -iĝgdsel- hale gelmiş ki, uğranılacak zarar ve doğacak tehlikeyi hiĝ düŐünmeden, tam bir «makina insan» olarak hareket ediyor.

Burada önemli olan insanın davranıŐlarını gözlemek değildir; insanın iĝinde bulunduğu ruhsal durumdur. Yani hangi ruhsal durumda nasıl davranıyor ve bu davranışı yönlendiren sâik nedir? Evet kısaca tekâmül düzeyinin ihtiyaĝlarına karşı tatmin yolları ararken ve tatmin olurken ne haldedir?

Hayatın iniŐi ve ĝıkıŐı, insanı sarsan olaylar, kendimiz hakkında verdiğimiz değer hükümleri, hayallerimiz, avuntularımız, kısaca iĝ ve dıŐ insan olarak kendimizi algılayıŐ Őeklimizdeki bütün değişimler tekâmülün ele gelen, canlı yönüdür.

Kendimizi algılayıŐımızın deđiŐimini yöneten bizzat olaylardır, yani hayatın kendisi. Bunu da SARSINTI dediğimiz, ÇOK dediğimiz «benlik söndürücü» etkiler sağlar. Bizi sarsan her olay-büyük ya da kĝk - benliklerimizin birini siler. Neĝsaniyetin sayısız maskelerinden biri yok olurken, bir arkasındaki sahneye ĝıkar. Bu tekâmülün ebedi sürecidir.

Ruh varlığı sonsuz tekâmül kademelerinde o kademenin sıfatlarını, yani benliğini taşır. Ruh varlığı melek olamaz, zira meleklik sabitliktir, neyse o olmak'tır. Oysa ruh varlığı oluŐunun süreli olarak üstüne ĝıkmaya azmetmiŐ, kâinatların bilgisine ulaŐmaya yönelmiŐ, gerĝekten tekâmül yolcusudur. Pek ĝok meleklik mertebelerinden geĝebilecek kudret ve ezeli istidada sahiptir.

Ruh varlığı kâinatların en büyük neŐ'esidir. Kâinatların kıymeti ruh varlığına olan yakınlığı ile lĝlr, yani ona sağlayabildiği imkânlar oranında üstündür. Kâinatların neŐ'esi ruh varlığının mevcudiyetiyle sürüp gidiyor. Kendini bilenler kutlu olsun.

Selâm ve Sevgiler.

ERGÜN ARIKDAL

REALİTE

ERGÜN ARIKDAL

Evrendeki Ruh Sayısı Sabit midir?

(Soru - Cevap : Salı Konuşmaları)

Evrende hiçbir şeyin sayısı sabit değildir. Çünkü evren hiçbir şekilde sayıya gelmez. Evren sonsuzdur. Bu konuyu daha iyi anlayabilmek için önce kavramlardan hareket etmemiz gerekir.

İnsanlık, bilimini geliştirdikçe, gözlemini arttırdıkça, egosantrizmden, ben-merkezcilik'den kurtuldukça, evrene bakış açısı ve ufku genişlemeye başladı. Sonsuzluğun içinde kaybolmanın ne demek olduğunu yavaş yavaş anlamaya başladı. Uzun çağları gerçekleri karşısında iyice sustu. (Eskiden dünyamerkezcilik görüşü mevcuttu sonra güneş sistemleri birden çoğalmaya başladı) Görüldü ki evren ne rakkama, ne ölçüye, ne geometriye sığmaktadır.

Bir sonsuzluk içerisindeyiz. Sonsuzluk içerisinde mevcut olan her şey de sonsuzdur. Ruhun sayısı yok, maddenin de sayısı yok, gezegenlerin de, güneşlerin de sayısı yok; galaksiler de, boyutlar da sonsuzluk ifade eder.

Biz, şimdi 3'üncü boyutun içindeyiz, 4'üncü boyutu anlamaya çalışıyoruz. Kim atomların sayısını biliyor ki bana ruhun sayısını soruyorlar? Demek ki bizler, sonsuz imkânlar içerisinde mevcut olan sonsuz bir varlık sayılabiliriz. Sonsuzluğun nereden geldiği ve nereye de gideceği bilinir değildir. Bizler ancak belli bir kesim içerisinde bir müşahedede bulunuyoruz. Şurada, arasından görebildiğimiz

bir çatlak var, çatlağın arasından bir şeyler sezmeye çalışıyoruz. Fakat öyle ukalâ ve cahiliz ki, o çatlaktan gördüğümüz minnacık ışıkla kendimize kainatlar kuruyoruz. O çatlaktan sızan ışıktan bütün kâinatı, mevcudiyeti izah etmeye çalışıyoruz. Kısaca **Evrende ruh sayısı sabit değildir.**

Mekanik zihin sürecinde olanlar sınırsızlığı, sonsuzluğu kavrayamıyor.

Böyle olmakla beraber şu anlaşılıyor ki, ruhsal varlıklar tekâmülleri içinde çeşitli realitelerde ve çeşitli plânlarda mevcuttur. Gerçekten de bir tekâmül hiyerarşisi, yani mertebeler silsilesi vardır.

Dünya kendi fizik plânı içerisinde, kendi yapısının niteliklerine bağlı olarak, kendi evrimini yaşıyor. Varlıkları ve insanları ile beraber gelişme gösteriyor. Çok çeşitli deneyimlere, çok çeşitli bilgilere, çok çeşitli ruh hallerinin geçirilmesine imkân veren bir durum meydana gelmiş. Diyelim ki bundan 300 yıl önce, yaşamış olan bir varlık için, bugünün şartları, onun meydana getirmiş olduğu tekâmül seviyesini belli bir miktar yükseltecektir. O varlık her ne kadar 300 yıl önce bedenini terk etmiş, o zamanın şartlarına göre müttekâmil bir varlık ise (kendi devri içerisinde ve realitesi içerisinde müttekâmil bir varlık ise de) bugün dünyada tekrar bedenlenmiş olsa elde edeceği bilgiler çok daha farklı, çok daha hızlı kazandırıcı olabilir ve böyledir de...

Bu yüzden dünyadaki birikimden yararlanmak isteyen pekçok varlık enkarnemeye başlamıştır. İhtiyaç; bir bedene sahip olabilmek, maksat; yeryüzünün tekâmül hızından ve imkânlarından faydalanmaktır, bu iki husus bir araya gelmiş, aynı zamanda oluşmuş ve bu yüzden de doğumlar mütemadiyen artmaktadır. Dünya nüfusu, yapılan bütün doğum kontrollerine rağmen artıyor. Çünkü nüfus artışı, bizim alacağımız dünyasal tedbirlerle durdurulamaz, nüfus artışının sebebi, doğum kontrollerinin gerektiği gibi yapılamaması değildir ki, burada sözkonusu olan ruhun gücü ve isteğidir. Ruhun gücü ve isteğine karşı kovabilecek insan henüz dünyamızda yoktur.

Görün gözeticiilerin isteği mutlaka gerçekleşir. çark yine döner ama biz anlayırsızlığımızdan ötürü bu gerçekleri bir türlü farkedemeyiz. İnsanlar eğer birbirini sevse, gerçek sevgiyi yasıvabilseler di, özellikle batılılar, sevgi üzerine kurulmuş olan dinlerinin kendilerine anlatmak ve vermek istediği şeyi gerçekten uygula yabilmiş olsalardı, bugün yeryüzünde açlık olmazdı, açlık olmadığı içinde doğum kontrolü ihtiyacı olmazdı. Doğum kontrolü ihtiyacı nereden geliyor? Açlığa karşı mücadele etmek güdüsünden geliyor. Yeryüzündeki buğday dünya insanlarını besliyemiyor mu? Hayır! Besliyor! Stok fazlalarını imha ediyorlar, fiyatın düşmesi için... Bu insanların ellerinde sevgiyeye çok önem veren bir Kutsal Kitapları var?!

Bir şeyin bir yerde yazılı olması, demek ki çoğu kez bir anlam ifade etmiyor. Çünkü varlık şuurlanmadıkça yazılı olan bilgiler onun için önemli değildir. Bu şekilde tatbikat alanına sokulmamış bilgilerin insana faydası ve şefaati de yoktur. Her ne kadar bilim adamının bir gecelik mesaisinin, kırk yıllık ibadete bedel olduğu söylenmişse de, oradaki ulemalık, tatbikat yapan ulemalık içindir, hafızlık yapanlar için değil. Bilim teorik ve tatbikidir.

Eğer spiritüel öğretimde de bir şey öğrenilmiyorsa, daha doğrusu tatbikatları yapılmıyorsa, her seferde otobüsü kaçırmıyorsak, işler yürümüyor demektir.

Bugün dünya bencillik halkasının dışına çıkıp, elcilik halkasına geçer, elindeki imkânlarını bu yöne kanalize ederse, değil 5 milyar, 7 milyar bile rahat rahat doyar. Kaldırın savaş sanayiini, gerçekten anlayın ve sevin insanları, herkesin haklı yanını görün, hoşgörü ile karşılayın, toparlayın insanları, bir araya getirin, bırakın çıkarılığını, egonuzu, aciz bedene olan hizmetinizi; bakın her şey nasıl değişiyor! Dünya güllük - güllüştü. Bir yer oluyor.

Bütün bu değişimler meydana gelmedikten sonra, insanı insan olarak ele almadıktan sonra gerçek sevgiyi, merhameti, sefkati kavramadıktan sonra biz vervüzü insanı olarak problemlerimizi halledemeceğiz demektir **İnsanın en büyük problemi, kendi ruhsal yeteneklerini kendi kudretlerini geliştirememenin verdiği sıkıntıdan kavraklanıyor. Sevgisizlikten, anlayırsızlıktan, sefkatsizlikten, merhametsizlikten kavraklanıyor. Problemlerimizin halli bu kadar basittir. Çözümü çok uzaklarda aramayalım.**

İnsanlık olarak hepimizin mücadele ederek, bu temennilerin ötesine geçip, bilkuvve, fiilen, güçlü olarak bu söylediklerimizi arayıp yerine getirmeliyiz. Yani bugün hayalmiş, idealistçeymiş gibi anlattığımız şeyler, muhakkak ki esasında tahakkuk edecek olan bir özlemin ifadesidir.

THOMAS'IN İNCİLİNDEKİ BİR AYETİN YORUMU

1 — İsa dedi:

2 — Melekler size peygamberlerle gelecekler.

3 — Ve sizin olanı size verecekler.

4 — Siz de elinizde olanı.

5 — Onlara veriniz.

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

6 — Ve şunu sorunuz:

7 — Hangi gün gelecekler.

8 — (Ve) kendilerinin olanı alacaklar?

Thomas'ın İncil'inde ki bu ayetin çok de-
ğişik seviyelerden yorumunu yapmak
mümkündür. Fakat, orta seviyeden ve
herkesin anlayabileceği şekilde yorumla-
mak daha faydalı olacaktır.

Denmek isteniyor ki, Ruhsal İdareciler,
Ruhsal Kanun Koyucular ve insan tekâ-
mülünün yönlendirilmesinde prensip sa-
hibi olanlar, bu kudretlerini ve bilgilerini
kendi seçtikleri; yeryüzünün iyi huylu, iyi
karakterli, sadık ve güvenilir varlıklarını
kullanmak suretiyle, size bir takım, ön-
cül olacak bilgileri önceden vereceklerdir.
Vereceklerdir ama, her şeyi değil, sizin o-
lanı yani sizin o devre içerisinde tekâmü-
lünüze hizmet edecek, size lâzım olacak,
size yetecek kadar olan bilgiyi, etkiyi ve-
receklerdir. Daha açıkcası, size liyakatiniz
kadar bilgi vereceklerdir. Daha faz-
lası değil, «sizin olan» liyakatiniz kadar
demektir. Hak ettiğiniz kadar verilir.

Bu devre içerisinde, bu enkarnasyon-
lara bağlı olan varlıkların, bütün mazile-
ri ile alâkalı, bütün karmik bağları bir a-
rada gözlenmiş, hepsi bir araya getiril-
miş, bir ölçü teşekkür etmiş ve bu da li-
yakati meydana getirmiştir ki, bu hake-
diş ölçüsüne göre bilgi veriyorlar, ne faz-
la ne eksik...

Buradan şu mana çıkar: **Bize verilmiş o-
lan bilgiler, evrensel bilgi değildir. Hiçbir
Kutsal Metin evrensel değildir. Çünkü, bi-
zim layığımız olan bilgi bize verilmiştir.
Yani o bilgiler yeryüzü insanı içindir, onu
bir kaç derece daha yukarı çıkartır ve o-
rada kalır zaten insanoglu, ikinci veya ü-
çüncü bir sıçrama yapacak güçte değil-
dir, sıçrayamaz. Bir karış sıçrayacaksa, o-
nu sıçratabilecek dozda bir bilgi verilmiştir
ve evrensel mahiyette değildir, insan için-
dir. Çünkü, insan da evrensel bir varlık
değildir, bir prodüksiyondur. Milyarlarca**

kendisine benzer planetlerin, herhangi bi-
rinde mevcut olan bir varlıktır. Ve ne-
dense mitolojiye ve kendimizi büyütme-
ye bayılırız, tabii ki bu da, kendimizi iyi
tanımadığımızdandır.

Buna mukabil, 4. ve 5. ayette diyor ki:
«Siz de elinizde olanı, onlara veriniz.»
Ne demek, elimizde olanı onlara varmek?
Melekler denen, büyük prensiplere sadık,
tekâmülü yönlendiren varlıklar bize
getirip birer bilgi veriyorlar, biz de elimiz-
dekini çıkarıp ona veriyoruz. Biz O'nlara
ne verebiliriz?

Bizim onlara vereceğimiz, onların bize
vermiş olduklarına karşılık **taahhütname-
dir.** Vermiş oldukları bilgilere karşı, ya-
pacağımız hareketlerin tutacağımız yo-
lun, işleyeceğimiz işin bir nev'i taahhü-
düdür, antlaşmasıdır. Evet; biz de, sizin
bize vermiş olduğunuz bu bilgilere uygun
hareket edeceğiz demektir.

Bu işleyiş mekanizması, birinci Adem'
den yedinci Adem'e kadar belki de daha
fazla süredir, hep cereyan etmekte olan
olaylardır. Yukarısı verir, biz de evet bu-
na uyacağız deriz. Ondan sonra da dün-
yaya doğarız. Ve dünyada yaşarken de o
ahde uymak zorundayız. Çünkü tekâmü-
lümüzü yönlendiren varlıklara önce «pe-
ki yaparız» sözü verdik.

4 — Sizde elinizde olanı.

5 — Onlara veriniz.

6 — Ve şunu sorunuz.

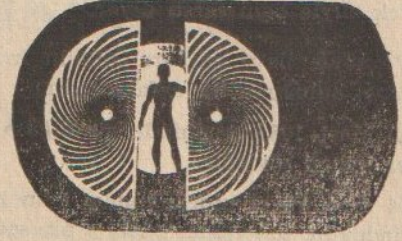
7 — Hangi gün gelecekler.

8 — (Ve) kendilerinin olanı alacaklar?

Yani, bizim tekâmül sürecimiz ne ka-
dar devam edecek? Sizin, bize vermiş ol-
duğunuz bu bilgiyi, biz kendi bünyemiz-
de yetiştirip, büyüttükten sonra, onları
başkalarına dağıtabilecek, aktarabilecek
hale gelmemizin müddeti nedir, ne kadar
zaman tanındı? Şeklinde bir ifade olabi-
lir. **Ve elbette ki o da değişikliğe uğra-
yan kimseleri, şuurlanmış uyanık varlık-
ları, kendi aralarına çekip alacaktır. Ya-
ni, onlar artık o okula devam etmeye
mecbur olmayan mezunlardan addedile-
ceklerdir.**

Gerçekleşen Rüyalar

● Gönül ODABAŞI

Yakından tanıdığım S.Ö. hanımla sohbet ederken, mevzu gelininden açılmış ve bana şunları anlatmıştı.

S.Ö. hanımın, gelini ölmüş ve geriye iki aylık bir bebek bırakmıştı. Bu bebeğin bakımını da bu hanım üstlenmişti.

Bir gece, ailece otururlarken, salıncağında uyuyan bebek ağlamaya başlıyor. O sırada odanın kapısı gıcırta ile açılarak, sanki biri salıncağın yanına yaklaşıyor ve salıncağı sallamaya başlıyor. Bebek susuyor. Tekrar odanın kapısı açılıyor ve örtülüyor.

Bu sırada aile içinde herkes susmuş kimse konuşmuyor. Annesinin gelipte bebeği salladığına herkes inanıyor.

S.Ö. hanımın torunu büyüyor, evleniyor. Fakat çocukları yaşamıyor. Ya erken doğuyor veya düşüyor.

Yine 8 aylık doğum yapan torunu M.A. 4 gün sonra bebeğini kaybediyor.

M.A. hastaneden çıktıktan sonra evine geliyor ama yatak odasına giremiyor. Bütün odaya bebeğin kokusunun sinmiş olduğunu söylüyor. Oysa, bebek hastanede küvezde ölüyor. Çok üzülüyor ve ağlıyor.

Yine böyle, üzüntülü gecelerinden birinde' şöyle bir rüya görüyor:

Bir kalabalığın içinde bulunuyor. Yanında uzun boylu siyahlar giymiş bir adam, adamın yanında bir kız ve kızın kucağında M. A. nın bebeği var. Kız kucağındaki, bebeği annesine veriyor. Annesi bebeği emziriyor. Uzun boylu adam, yanındaki kıza dönerek, haydi melek bebeği al da gidelim diyor. Kız da bebeği annesinin kucağından alarak ve siyahlı adamın da elinden tutarak gökyüzüne doğru yükseliyorlar.

Bu gördüğü rüyadan sonra M.A. nın üzüntüsü hafifliyor. Yatak odasına sinen bebeğin kokusu da kayboluyor. Artık rahatlıkla odasına girebiliyor.

Komşum olan N.Ş. isimli hanım, ağabeyinin başından geçen bir hadiseyi şöyle anlatmıştı:

Tokat'ın Çamlıbel bucağına bağlı, Dodurga köyünde yaşayan ve evli olan H.S. isimindeki ağabeyisi, soğuk bir kış gecesi, odalarına mangal alarak yatıyorlar.

Bir ara karısı uyanıyor. Fakat müthiş bir baş dönmesi ve miğde bulantısı ile. Hemen dışarıya çıkıyor, koşuyor, biraz kendine geldiğinde, odaya aldıkları mangaldan olduğunu anlayarak, hemen kocasının yanına koşuyor. Ne yaptı ise kocasını uyandıramıyor. Ne yapacağını şaşırılmış bir vaziyette iken, kocasının ayağa kalktığını sendeleyerek dışarı çıktığını görüyor. Ve şaşırıyor.

Kocası, kendine geldiği zaman, şunları söylüyor:

Sanki rüyada idim. Babam geldi (Ba-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

bam 2 sene önce ölmüş) bana, uyan öğlüm seni mangal kömürü vurdu, uyan diyerek eliyle beni sarstı diyor.

Ve şöyle ilave ediyor: Ölünün insana faydası olduğunu ilk defa anladım.

10 Mart 1984. tarihinde gördüğüm bir rüya aynen şöyledir:

14 sene evvel oturduğumuz evin bahçesindeyim. üzerimde, kırmızı bir sabahlık var. Bahçede dolaşıyorum.

Bir dut ağacının yanına giderek olgun dutları yemeye başlıyorum Hemen yanımda beliren ev sahibimiz hanım, bana küçük bir ağaç göstererek, bundan ye eşi olmayan bir duttur diyor Birkaç tane de ondan yedikten sonra, alt katta oturan hanıma gidiyorum Şimdi evli olan kızının küçüklüğü, yerde uyuyor. O hanım da yemek yapıyor Bir an pencereden gözüm gökyüzüne ilişiyor.

Acaip bir hava, karanlık. Karşıda uzakta bulunan evlerin camlarında kırmızı ışıklar vanıp sönüyor. Mütemediyen avni kırmızılıklar, sanki aşağı düşüyor Gök-vüzünden sanki ates vağıyor Bu görüntü bana, 13 4 1967 de gördüğüm bir rüyayı hatırlatıyor. ben bunu daha evel görmüş-tüm diyorum.

İnsanlar, arabalar, sağa sola kaçıyor. Bu sefer toz halinde bir seyler vağıyor Onlardan biri de yerde uyuyan ufak kızın yatağına geliyor. Simsiyah bir akrep seklini alıyor .Çocuğu kaldırdım yatağında akrep var. Sokar diyorum ve yatağı araş-tırıyoruz bir şey yok.

Yine gökyüzüne bakıyorum Bu sefer siyah arabalar iniyor hızla. Ve o anda kendimi giyinik bir vaziyette, uzun bir asfalt yolda, kalabalığın içinde buluyorum. Yanımda ağabeyim ve teyzemin oğlu var. Gökyüzünden inen arabaların 3 tanesi arka arkaya önümüze geliyor. Ve ortadaki arabanın penceresinden, gayet iri yapılı, gözünde siyah geniş bir maske, yüzünün yarısını örtmüş bir vaziyette, ama aydınlık pırıl pırıl bir yüz. Sirtında gümüşü renkte parlak bir elbise, elinde uzunca

bir şey var. Silaha benziyor. Üstüme doğru bir şey sıkıyor. Kendimi ani olarak uyusmuş ve donmuş hissediyorum Muhafız üniformasına benzeyen giysiler içinde iki tane adam beni götürüyorlar. Ama yürüdüğümü hissetmiyorum. İçim, huzur ve mutluluk dolu. Onların uzaylılar olduğunu anlıyor ve hep bu anı beklemiştim, onlarla ben bu kadar yakından temas kurmak istemiştim diyorum. Çok kalabalık bir caddeye geliyoruz. Gece ışıklar yanıyor. Kızılderiililer dahil, her milletten insan var. Bu insanlar arasında muhafız üniforması giysileri içinde uzaylılar da var. Ama onlar bu insanların arasından seçme yapıyorlar. Bazılarını yani seçtiklerini benim gibi donduruyorlar. Ağabeyim teyzemin oğlu ve ben yine beraberiz. Uzaylı muhafız, bizi kalabalıktan ayırarak, beyaz mermer basamakları, aşağıya doğru inen, yer altı binasına benzeyen bir binaya götürüyor. Basamaklardan aşağıya indiğimizde tam karşımıza gelen kapıda değişik üniformalı bir adam gelenleri karşılıyor. Kapı geniş bir salona açılıyor. Salonun içinde, okul sıraları gibi sıralar var. Tam sıraların karşısında da büyük bir masa ve masanın etrafında 5-6 kişi siyahlar giyinmiş, ama yüzleri belirsiz adamlar var. Birbirleri ile konuşuyorlar. Tahminimce, sıraların dolmasını bekliyorlar, bilgi vereceklermiş. Teyzemin oğlu ile, bir büyük pencere önüne yanyana oturuyoruz. Ağabeyim kapı tarafına bir sıraya oturuyor. Ona seslenmek istiyorum, yakına gel diye, ama sessizliği bozaram korkusu ile seslenemiyorum. Aramızdaki telepati onun yanımdaki sıraya oturmasını sağlıyor. Herkes sessizlik içinde masada konuşma yapacak adamlara doğru bakıyor. Bir ara yanımda bulunan geniş pencereleden dışarıya bakıyorum. Bütün bu olaylar sırasında, karanlık olan gökyüzü, açık güneşli, her taraf yeşillik ve bir renk harmonisi içinde. Gökyüzünden dökülen, tatlı esen bir rüzgârla, binanın etrafını, yayılarak saran, uzun saplı renkli çiçekler iki sıra halinde ve muntazam bir şekilde geçiyorlar. Uyanmışım.

Ölümü Yaşatan Haplar

’ Zihnim vücudumdan ayrıldı. Bâzılarının ‘ikinci hâl’ dedikleri duruma geçti. Kendimi iyice aydınlatılmış, büyük bir odada buldum. Hiç bir şey görmüyordum. Ama yüksek zekâların kafama dokunduklarını algılıyordum. Serbest bırakılmama ve bedenime dönmeme izin verilmesini diledim. Korkunç bir şeydi bu. Sonunda kendimi bedenimde ve odada buldum. ’

• D. Scott ROGO’dan

S. GERÇEKSEVER Çevirdi •

Buna benzer ifâdeler, ölümle burun buruna gelmiş olan insanlar tarafından şimdiye kadar birçok kez ifade edilmiş ve ‘ölüme yakın deneyimler’ olarak isimlendirilerek bâzi psikolog ve parapsikologları heyecanlandırmıştır. Bâzıları da ‘ölüme yakın deneyimler’ etüd edilmek suretiyle ölümden sonraki hayatın gerçekliğinin kanıtlanabileceğini düşünmüşlerdir.

Bu tür deneyimlere çok benzemesine rağmen yukarıda konuşma tırnakları içinde nakledilen ifâde ‘ölüme yakın deneyimlerden’ birine ait değildir. Hastanede ameliyat öncesi kendisine KETAMINE verilmiş bir hastanın kendine geldikten sonra anlattıklarıdır. Adı geçen hap, genel bir anestetik olarak, büyüklere ve çocuklara sık sık verilmektedir. Şimdiye kadar bunun kullanılışı ifâdelelere (ve yayınlanmış raporlara, örneğin vazının başındaki ifâde High Times Dergisi’nin 1976 sayısında yayınlanmıştır) bakılırsa, ‘ölüme yakın deneyimler’ konusuna ışık tutacağına benzemektedir.

KETAMINE, kimyasal yapısı bakımından, daha yaygın olarak bili-

nen ve genellikle ‘PCP’ olarak söylenen PHENCYCLIDINE’e benzer ve onun yan etkileri giderilmeye çalışılırken keşfedilmiştir. Çok küçük dozlar halinde alındığında ‘LSD’ alınarak yapılan ‘yolculuklar’ı andırır deneyimler yaşatmaktadır. ‘LSD’-nin kilere benzer tarzda hastalar / süjeler üzerinde zihin genişletici ve halüsinogenik etkiler yapmaktadır.

‘Ölüme yakın deneyimler’ konusu üzerinde çalışan araştırmacıların ilgilerini bu tür görülen/gördürülen halüsinasyonlar uyandırmıştır. İşte KETAMINE de buna benzer bir etkiye sahip olduğu ve kullananları kendilerini bedenlerinden ayrılmış hissettiklerinden, ‘ayrıştırıcı anestetik’ olarak sınıflandırılmıştır.

Halüsinatif haplar üzerinde uzman olan Lester Grinspoon ve James B. Bakalar’ın raporuna (Psychedelic Drugs Reconsidered) göre KETAMINE’le başlatılan ‘ayrıştırıcı deneyimler’, çevreden sovitlanma, yükselme, havada asılı olarak kalma, bedenden ayrılmış bir zihin ya da ruh, ölüme ve başka bir âleme gitme gibi duyumları yaşatması bakımından ‘LSD’ye çok benzetilmektedir.

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Konuyla ilgili literatür incelendiğinde, 'ölüme yakın deneyimler'le, 'KETAMINE yolculukları' arasındaki benzerlikler daha iyi anlaşılacaktır. Örneğin, aşağıdaki ifade (Vital Signs, 1983'de yayınlanmıştır) 'ölüme yakın deneyimler'e bir örnektir :

«Hemen hemen âniden kendimi kovu karanlık bir bulutun içinde buldum. Öldüğümü sandım Ölmüştüm ama varlığım devam ediyordu Bu karanlık bulut içinde göz kamaştıran bir ışıkla sarıldım ki, anlatamam Fizik bedenimin artık farkında değildim Sanki saf bir şuur olarak boşlukta asılı duruyordum. Düşünceleirim mi? Hiç biri yoktu Sevinç. mutluluk. ekstaz... Tüm bunlar. tüm bunlar anlatılacak ya da anlaşılacak gibi değil Işık beni kuşattıkça. her yanım huzur ve şartsız sevgiyle titriyordu...» Bu durumda kadın hasta kendini pastoral bir âlemde bulmuştu. Orada kendisine yardımcı olan bir rehberle karşılaştı. Sonra kendisini hastanedeki yatağında buldu.

KETAMINE'le yapılan 'ölüme yakın deneyimler'e çok benzeyen 'bedensiz deneyim' denemelerinin belirgin örneklerinden biri de (Psychedelic Encyclopedia'da yayınlanmış olan) isminin gizli tutulmasını isteyen bir müzisyene aittir. Bu şahıs müzik dinlerken aldığı KETAMINE'le yaşadığı deneyimi şöyle ifade etmiştir:

«Duyumlarım gitgide birbirine karışmaya başlamıştı. Gözlerimi kapadığım andan itibaren bir yığın bulgıyla dolu kafam. Renkler, çiçekler, çeşitli desenler. Dinlenmekte olduğum sesle içsel vizyonlar birbirine karıştı. Bu hâlin içine iyice gömüldüm. Bir yerden sonra artık bedenimde değildim. Daha doğrusu, bir bedene sâhip değildim. Sonra ölmeye hazır olduğum hissine kapıldım. Bu bir tercih konusu da değildi. Bu beni, gitgide yukarılara çeken bir dalga gibi bir şeydi. Normal yaşamımda buna 'ölümün dehşet veren korkusu'

derdim. Bu, ölümden başka bir şey değildi. Her şeye boşverdiğim bir noktaya geldim. Sonra bir boşluğa girdim. Burada benim yapmaya çalıştığım tanımlamalar belki binlerce defa Buddha'dan bu yana yapılageldi Her şeyle bir olduğumu hissettim. Sanki asıl vatanımdaydım.»

Genç müzisyen bu durumun devam edip gitmesini istemiştir ama çok geçmeden bedenine çekilmekte olduğunu farketmiştir.

Bedenden ayrılış, ölüme geçiş, uçsuz bucaksız boşluklara dalış, evrenle birliğe varış, sonra isteksizce bedene dönüş... Bunların hepsi 'ölüme yakın deneyimler' için kullanılan tipik ifadeler. Birçok KETAMINE tüketicisi, boşluğun yeni bir boyutuna doğru yolaldığını belirtmiştir. Öldükten sonra tekrar canlandırılan hastalar da bunlara çok benzer şeyleri anlatmışlardır. Bu sonrakilerinin (çoğunun) ifadelerinde de 'öte-âleme' bir 'tünel'den geçme durumu izlenmiştir. Buna örnek olarak da, Canadian Medical Association Journal'ın 22 Mayıs 1971 sayısında Dr. R. L. Mac Millan ve K.W.G. Brown imzalı bir raporda geçen 65 yaşındaki bir kalp hastasına bakalım: Kalbi durduktan sonra Toronto Hastanesindeki Tıp Merkezinde tekrar canlandırılan hasta ölümüyle ilgili olarak doktorlara şunları anlatmıştır: Başlangıçta yoğun bakım ünitesine alındığını, şuurunu kaybettiğini sonra bedenini yukarıdan seyrettiğini hatırlıyordu... Bundan sonra boşluğa fırlatılmış ve kendisini parlak bir ışığın içinde asılı bulmuştur. Şuurunun bedeniyle hiç bir bağlantısı yoktu. Sonra tekrar kendini bedeninde buldu ve ayıldı. Hastalarının bu ifadesinden etkilenen doktorları (MacMillan ve Brown), anlatılanların pekçok dinlerde sözkonusu edilen 'bedenden ayrılan ruh' görüşüyle aynı olduğunu belirtmekten kendilerini alamamışlardır. Doktorlar hastanın bu ifadesinden şaşırılmışlar fakat onu hiç bir

Scott ROGO

zaman bir 'yanılma' sayarak, kulak ardi etmemişlerdir.

Biz yine de, karşılaştırma için, en az bu deneyim kadar gerçek olan Pensilvanya Üniversitesi'nde anestezi uzmanı Robert Johnstone'nun KETAMINE halüsinasyonu deneyimini (1973'de Anaesthesiology'de yayınlanan) aktaralım: KETAMINE kullanıldığı sırada Dr. Johnstone üzerinde küçük bir ameliyat yapılıyordu. KETAMINE'i aldıktan sonra doktorun çok geçmeden kulakları çınlamaya başlamış ve suyunu vitirmiştir. Bu şuuruzluk durumu çok sürmedi. «Yavaş yavaş zihnim'in varlığını hissetmeve ve düşünemediğimi farketmeve başladım. Bedenimde olduğumun şuurunda değildim Boşlukta asılmış bir zih'nden ibârettim» demiştir. Doktor, âdeta dūnvadan başka bir yerde, boşlukta asılı duruyordu. 'Korkmamıstım. Merak ediyordum' diye vazmıstır ve bunun ölümünden başka bir sev olmanın kendisinin bir ruh olduğunu ve ruhlar nereye giderse, oraya gideceğini düşünmüştü. Bundan sonra Johnstone'nun biraz aklı karışmıştı. Ve

çok geçmeden bedeninde olduğunu farketti.

KETAMINE'le ilgili halüsinasyonlar konusunda çalışan başka bir doktor da (Londra Whipps Cross Hastanesi'nden) Dr. Barbara Collier'dir. Dr. Collier KETAMINE'le ilgili halüsinasyonların değişik biçimlerde ortaya çıktığını ifade ederek, bunlara örnek olmak üzere havada dolaşan suratlar, yatmakta olan birinin yatağının etrafında dolaşan görüntüler, renk bozulması vb 'yi göstermektedir. Fakat kendisinin titizlikle topladığı bilgilere göre, KETAMINE deneyimlerinin özünde 'beden dışı deneyimler' ve 'ölüme yakın deneyimler'i hatırlatan duygular bulunmaktadır.

Birinci çalışmasını Dr. Collier kendilerine ameliyattan önce KETAMINE verilen 90 hastası üzerinde toplamıstı Bunların % 12'si havada asılı olarak kaldıklarını söylediler Bunların birkaçı da öldüklerini hissettiklerini ve bedenlerinden ayrılmış olduklarını bildirdiler Hatta bunlardan biri cennete giderek Tanrıyla bir olduğunu söyleyebilmişti Bu hasta tekrar bedenine döndüğünde tekrar enkarnelmiş olduğunu bildirmiştir. Bu deneyimin anısı o kadar açık-seçikti ki hasta onu 6 ay süreyle avnen hatırladı Bu husus başka hastalarla oluşturulan halüsinasyonlardan farklıdır. Onlar zamanla silinip, gider.

'Ölüme yakın deneyimler'le KETAMINE halüsinasyonları arasında başka belirgin bir ortak van da Collier'in 11 kişilik bir deney grubu üzerinde yaptığı araştırmada ortaya çıkmıştı. Bu hastaların 10'u bedenlerinin üzerinde havada asılı durduklarını ifade etmişlerdi Dokuzu zihinlerinin bedenden 'çekildiğini', bunların üçü geri dönüp bedenlerine baktığını sonra tekrar (bedenlerine) döndüklerini söylemişlerdir. Ayrıca 11 hastadan 2'si bedenden ayrılıp, boş- (Devamı 12. Sayfada)

Ülkemiz Hakkında Geçmişte Verilen Tebliğler

Derleyen : Ali Cahit Cümbüşel
Varlık: ÖZCAN BABA
Celse Tarihi : 6-12-1950

Tabiatla değişmez kanunların şaşmayan bir intizamla cereyan etmekte olduğunu görmektesiniz. Zaman ve mekân unsurlarının hayat üzerindeki tesirlerini de kavramış durumdasınız. İşte bu fikir manzumelerine dayanarak, Türkiye diye adlandırdığınız coğrafi ve tarihi manzumenin mukadderi üzerine gözlerinizi çevirebilirsiniz. Vatanınız bir çok milletlerin yaşadığı ve çeşitli medeniyetler kurduğu ve her birinin zekâ ve irfanını harç olarak kullandığı bir tekâmül alışı olmak özelliğine sahiptir. Tarihin karanlık devrelerinden bugüne kadar olduğu gibi, bugünden kıyamete kadar bu muntika dünya mukadderatının ağırlık merkezini teşkil edecek ve bu yüzden ufuklarınızdan şimşekler, yıldırımlar eksik olmayacaktır. Nasıl insan vücudunda dimağ ve kalp gibi bazı unsurlar hayatiyetinizin merkezini teşkil ettikleri için bütün tezahürlerin dinamik tempoları buralarda bariz tecelliler gösterirse, dünyada bazı coğrafi muntikalar da cemiyet hayatlarının mihrakını teşkil edecek vasıfları haiz olur. Bu istidatlar, nizamı âleme uygun bir şekilde kullanıldıkça, İlahî adaletin huzuru teessüs eder. Aksi hâl felaketlere vücut vererek, mevcut nimetlerin heder olmasını intaç eder. Medeniyet mihrakının muhtelif coğrafi muntikalarda tecelli etmesi, yani doğması, yaşaması, sona ermesi, cemiyetin şuur ve idrâkinin bileşkesidir. Artık siz istesenez de istemesenez de, dünyanın sınırları beşer kudretine râm olarak daralmakta ve beşer takatı göklerin nâ-mütenahiliklerini zorlamaktadır. Üstünüzdeki tek bir kubbenin altında birbirinin boğazına saldırmadan, karşılıklı şeref ve haysiyet duygularına sahip namuslu insanlar olarak yaşama hedefine doğru

mütemadiyen yol alıyorsunuz. Fakat bu hedefe o kadar kolay varamayacaksınız. İnsanlar ve milletler arasında seviye ve mizaç farkları bâki kaldıkça, birçok çarpışmaların arkası kesilmeyecektir. Fakat insanlar kollektif bir şuur ve imana sahip olabildikleri nispette bu mücadele en normal ve insanî kisveye bürünecek, ideolojik ayrılıklar nispetinde de caniyane boğuşmaların önüne geçilemeyecektir.

Biz size bütün tebliğlerimizde, kemâl mertebelerinin tam ve ileri bir şahsiyet kazanma istikametinde tecelli ettiğini izaha çalıştığımızdan, Türkiye'nin müstakbel yapısını kurarken bu hakikatleri zerrece bilmezlik etmeden çalışmanız gerekmektedir. Fertde, ailede olduğu kadar cemiyet ve millet halindeki münasebetlerde ve uluslararası hareketlerde bir nizam unsuru olmak için kâmil bir şahsiyet sahibi olmak ilk şarttır.

Nüfusunuzun mahdut olması, millî servetinizin azlığı, vasıtalarınızın noksanlığı, tarihi mukadderatın önünüze serdiği bütün imkânsızlıklar, sizi istikbal hakkında endişeye düşürmekten ziyade bilâkis sevindirmelidir. Nasıl her açlık ve yoksulluk insan dinamizmini ayarlayan bir kudret taşırsa, bugünkü perişan gibi görünen halleriniz, en mesut inkişaflarınızın elbette malzemesini teşkil edecektir. Dikkat ederseniz gerek fert ve gerek millet olarak kötülük ve zulüm yapacak her vasıtayı, tabiatın ve Allah'ın değişmeyen kanunları daima yıprandırmakta ve nihayet felce uğratmaktadır. Her şer, karşısında bir mukavemet duvarına tesadüf ederek, başını bu engellere vura vura parçalar. Ve nihayet sahneyi zelilâne hak ve adalet icaplarına teslim etmeye mecbur kalır. Tarih, adaletle atbaşı yürümeyen kuvvetlerin nasıl yokoluşuna mahkûm olduklarını anlatamıyorsa, bir hurafe masalından daha değerli olamaz. Bunun ak-

si olarak, iyilikler, şerlerde olduğu gibi, mukavemetlerle değil, en içli minnet eğilimleri ile karşılanır. Ve mukabele iştiyakını uyandırır. Egoizme ve şövenizme kaçmadan, bütün insanların refahı ve saadetini değişmeyen bir hedef olarak ele alınan ve bütün hareketlerini bu nizamî âlem icaplarına göre ayarlayan her millet, diğer milletlerden aynı kardeş mukabeleyi görecek ve beklenen huzur da bu suretle teessüs edecektir. Elleri maddî servet ve kudretlerin tilsimini tutan, sözde büyük milletler, istedikleri kadar kendi nizamlarını empoze etmeye çırpınsınlar, elbette çok kısa bir zamanda, zıt mihraklar halinde tekâsüf eden bu kuvvetler birbirlerini likide edecek ve insanîyetin beklediği hakiki adalete dayalı yepyeni bir medeniyet fecri doğacaktır. Bu güneş, en büyük medeniyetlerin beşiği olan Anadolu'dan doğarsa kimse hayrete dümemelidir.

Plân : SADIKLAR PLÂNI - 3. Kademe
Celse Tarihi : 23.4.1966

Memleketinizin psikolojik ve moral seviyesi günden güne gerilemekte ve buna paralel olarak bütün fertlerin nefsanî seviyeleri gelişmekte ve yayılmaktadır. Halihazırda fertlerin şahsî nefis menfaatleri birbirlerinin karşısına dikilmiş ve bu şekilde cemiyetinizin maddî ve manevî dengesi temin edilmiş olmaktadır. Egoizmanın, kaba kuvvetin ve tevilciliğin tamamıyla yaygınlaşacağı günler uzak değildir. Bir bakıma nefsanîyet realitesinin doğunlaşması ve bu kanaldan duyulan ihtiyaçların tatmini için fertlerin daha da değişik ve yıpratıcı tarzda harekete geçmeleri zamanı da başlamıştır. Bütün hadiseleriniz, bütün zihni faaliyetleriniz, ahlâka verdiğiniz değer ve ahlakî tarifleriniz manevî yaşayışımız daima içinde bulunduğunuz nefsanîyet realitesinin tatmini noktasından gözlemlenmektedir. Şüphesiz daha bir üst realitenin icaplarını yerine getirebilmek için, daha geri bir realitenin bütün hakkını teslim etmek gereklidir.

Plân : SADIKLAR PLÂNI - 3. Kademe
Celse Tarihi : 13.1.1967

Memleketinizin içtimai ve iktisadî durumları içine girmiş olduğu pozitif ayık-

lanmadan dolayı, oldukça karışık vaziyetler arzedecektir. Pozitif ayıklanmayı her sahada, cemiyetin umumi tekamülünde merhaleler katettirmeye müsait ayıklanmalar olarak göreceksiniz. Yani, ısratlar ıstırap ve karışıklık doğurmakla beraber, âtisi için hayırlı neticeler meydana getirecektir.

Plân : SADIKLAR PLÂNI - 4. Kademe
Celse Tarihi : 2.6.1967

Memleketiniz birtakım kritik noktalar üzerinde bulunmaktadır. Bu kritik noktalar, gerek tabiat hadiseleri ve gerekse sosyal olarak gitgide ortaya çıkmaktadır.

Varlık : GOETHE

Celse Tarihi : ? 2.1970

Dünyanız, Ruhsal Devre'ye başlamıştır. Ruhsal Devri idrâk etmektedir. Teknik bilimlerle, ruhsal bilimler süratle bir üçgenin tepesinde birleşir gibi, birleşmek yoluna doğru girmiştir. Türkiye'niz bu yolda geri kalmamalıdır. Bizim için hiç bir ülkenin faikiyeti bahis konusu olamayacağı takdir edebilirsiniz. Bizim için ruh vardır Ülke, insan, ırk, cins, milliyet yoktur. Fakat çok müsait bir vasatta olan ve büyük verimlilik arzeden bir tarlanın bomboş kalışı gibi, memleketinizin de bu sahada geri kalması cidden üzüntü vermektedir. Halbuki siz, diğer ülkelere ışık tutabilecek durumdasınız, mevkiîndesiniz ve mesuliyetini taşıyorsunuz. Çünkü aldığımız manevî eğitim buna müsaittir. Manevî eğitimden ne kastettiğimi anlıyorsunuz.

Plân : SADIKLAR PLÂNI

Celse Tarihi : 23.10.1970

Memleketiniz, bugün içinde bulunduğu şartların çok daha ağırlıyla karşılaşacaktır. Buna müstahaktır. İki bakımdan müstahaktır: Birincisi, kendilerine yani size Ruhî Mekanizma'nın sunmuş olduğu, vermiş olduğu pek çok değişik imkânlar çokluk heba edilmiş, kısmen de bätül hale getirilmiştir. Yani otomatizmayı, idrâksizliği ve rüyetsizliği benimsemiş, şartlı olarak yaşamayı kabul etmişsinizdir. Bu itibarla, sizin içinde bulunduğunuz seviyenin üzerinde bir plâna intikal etmeniz için bütün ağırlıklarınızın terki bütün kararlar (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

ranlık şuurunuzun aydınlığa kavuşması, küflenmiş ve köhne hale gelmiş bilgi ve düşüncelerinizin tadili ve nihayet bir türlü kullanmak imkânını bulamadığınız vicdan ölçülerinizin ortaya çıkması zaruri olmuştur. Bu zaruret, memleketinizin bu devre içerisinde oynayacağı rol ile alâka-

lıdır. Görülüyor ki, hem oynayacağı rol bakımından, hem de fertlerinizin teker teker otomatik yaşayışları bakımından, her iki bakımdan da ağır şartlara, sert imtihánlara ihtiyacınız vardır. (Derleyen : A. Cahit CÜMBÜŞEL)

ÖLÜMÜ YAŞATAN HAPLAR

(Baştarafı 9. Sayfada)

luğa fırlayıp gittiklerini belirtmişlerdir.

Günümüzde artık KETAMINE'in etkileri çok daha iyi biliniyor. Artık anestetik olarak da eskisi kadar çok kullanılmıyor. Fakat sözkonusu ilacın 'ölüme yakın deneyimler'le muhtemel bağlantıları hâlâ bilimsel cevaplarca bilinmemektedir. Örneğin, California'dan John Lillv KETAMINE'in 'beden dışı deneyimler'e giden kimyasal bir yol olduğuna inanmaktadır. Timothy Learv. canlı kalarak ölümü keşfetmenin 'KETAMINE yolu'yla mümkün olabildiğini söyler.

Şimdi, buraya kadar anlatılanların hangisi doğru? 'Ölüme yakın deneyimler'le KETAMINE arasındaki tam bağlantı nedir? Bu soruların cevabını şu üç teoride bulmaya çalışalım :

1 — KETAMINE deneyimleri göstermektedir ki, 'ölüme yakın deneyimler' kimyasal olarak oluşturulmuş halüsinasyonlardan başka bir şey değildir. Bu, Dr. Siegel'in görüşüdür. Birçok raporunda, ölüme yakın deneyimlerin 'LSD', maskalin ve KETAMINE başta olmak üzere tüm hapla oluşturulan halüsinasyonlarda ortaya çıktığını belirtmiştir. Buna çok benzer bir teori Harvard Üniversitesi'nden Lester Grinspoon ve James B. Bakalar tarafından geliştirilmiştir. Ona göre, çok ağır stres durumların-

da bevin KETAMINE'e benzer kimyasal bir maddenin sentezini yapar. Bu kimyasal madde bevin tarafından veniden absorbe edildiğinde 'bedenden ayrılma' deneyimi yaşanır.

2 — Merkezi sinir sistemi üzerindeki etkisi nedeniyle KETAMINE 'beden dışı deneyimlere' neden olur. Öyle görülüyor ki, anestetiklerin pek çok çeşitleri (nitrous oxide, eter, sodium pentothal da dahil) 'beden dışı deneyimler oluşturur. KETAMINE'in vücut üzerinde bir beden dışı deneyim yaşatacak tarzda etkili olduğu olasılık içinde görülüyor. Eğer 'beden dışı deneyimler' ve 'ölüme yakın deneyimler' paranormal olaylar olarak kabul ediliyorsa, bu görüşü önemsemek doğru olmaz. Fakat sunu da gözden uzak tutmamak gerekir ki, merkezi sinir sistemi üzerinde benzer şekilde bir etkiye sahip olan PHENCYCLIDINE 'beden dışı deneyim'e neden olmaktadır.

3 — KETAMINE'le oluşturulan 'ölüme yakın deneyimler', 'sahte beden dışı deneyimler'den başka bir şey değildir. Belki de KETAMINE hiç bir şekilde 'ölüme yakın deneyimler'le ilgili halüsinasyon oluşturmuyor. KETAMINE'i hastaneler dışında zevk için kullananlar arasında çok az sayıda 'ölüme yakın deneyim' geçirene rastlanmıştır. Hastanelerde genel anestesisi sağlamak amacıyla belki de bol miktarda verilen KETAMINE yukarıdan beri sözkonusu edilen deneyimleri hastalara yaşatmaktadır.

Ruhçuluk ve Varlığın Tekâmülü

● Ruhi SARUHAN

Var oluş, çeşitli kademelerden yansımak suretiyle gerçekleşir. Bu cümledeki var oluştan kasıt, yoktan var oluş değil, maddenin ruhsal hâkimiyet ve tasarruf nedeniyle şekil alması demektir.

Titreşimler çok yüksek frekanslardan başlayıp, gitgide frekansı düşerek ama bu düşüş esnasında da maddeyi titreştirerek yani etkileyip, onun bir form almasına sebep olarak iner.

Bir var oluş hali olarak bizler bu madde âlemde yaşarız. Esasen bizim de var oluşumuz, enerjinin yoğunlaşmasıyla ve ruh dediğimiz antitenin maddeyi etkilemesi suretiyle bir üçüncü antite oluşurması hâlidir.

Hemen tekrarlamak gerekir ki, yaratılmış olanlar, ister bedenli ister bedensiz olsun, yoktan varedilişi, Mutlak'a ait yaratılışı bilemezler. Çünkü bütün yaratılmış olanlar izafidir ve Mutlak'a ait bir şey bilemezler.

Varlıklar ancak varedilmiş olanın şekil ve hüviyetini değiştirir ve bedenleri, gezegenleri, Güneş sistemlerini, kâinatları oluşturur, Rab'lik ederler.

Eski bir deyiş vardır. «Kuvve'den fiil'e geçmek»... Burada kuvve kelimesi, tahayyül anlamında kullanılmakta ve bu deyiş de, bir olgunun, bir şeyin, düşünce ve imajinasyon aşamasından, gerçekleşme aşamasına geçişini ifade etmektedir.

Hayvanlık ve insanlık arasındaki tekâmül farkının en belirgin vasıflarından biri, imajinasyon yeteneğidir. Hayvanlar irade gösterir. Bunu hepimiz biliriz. Bir kedi, iki yiyecek arasında, iki kişi arasında seçim yapar. Bu, iradedir. Ama bir şeyi hayalinde canlandıramaz.

Beşeri haldeki varlık ise, evrim seviyesine bağlı olarak, alabildiğine tahayyül eder. Böylece keşiflerde bulunur, iş meydana getirir, bina yapar, heykel yapar...

Yukarıda evrim seviyesi deyimini kullandım. Bu, şu demektir: İrademize hâkim olmaya, yani istemlerimize hükmetmeye çalışır, bunu her fırsatta belirtiriz. Bu hâl, bizi daha insanca olmaya götürür, deriz. Bu, doğru ama eksiktir.

İrade imajinasyonla birlikte değilse bir şey oluşturmaz. Çünkü istem, yalnız başına işe yarayıcı enerjiyi taşımaz. İrade, adeta, imajinasyonun kabıdır, kılıfıdır.

Şu halde, «Ben imajinasyonuma hâkim olmaya çalışıyorum» demelidir. İmajinasyona hâkim olmak, neyi imajine edeceğimize, ne kadar süreyle imajine edeceğimize ve neye dayanarak bunu sürdüreceğimize ve en önemlisi, iyi niyetimize, daha da önemlisi, ki bu asıldır, hangi seviyeden bilgiye dolayısıyla İlâhî İrade Yasalarına uygunluğuna bağlıdır.

Yukarıda evrim seviyesi deyişini çalışacağım.

Anlamaların içinden süre'yi örnek diye alalım... Geliniz, çok basit, hepimizin zihninde büyük ihtimalle bir yeri olan, bir şey seçelim. Buna bir bakıma mecbur sayılırız. Biz, spiritik bir destek almadıkça bilmediğimiz şeyleri imajine edemeyiz.

Evet... «Ampul». Bir ampul imajine edelim. Zihnimizde şekillendirelim. Kimimiz bir minik ampul, kimimiz büyük, renkli... Bu imajı tutmaya çalışalım. Kabul edelim ki bu ampulün varlığı, bizim onu imajine ettiğimiz sürece devam edecek.

Kendimizi aldatmadan, kabul etme-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

liyiz ki, bizim ampullerimiz oldukça kısa ömürlü oluyor!..

Spatyoma intikal eden varlık, imajlarla iç içe yaşar. Önce, imajlar kendiliğinden olur. Yine ruhsal iradeyle, ama kendiliğinden Tıpkı rüyalarımızdaki gibi. Sonra varlık imajınasyonuna hâkim olmaya başlar. Örneğin, dünyadayken özlemine çektiği bir ev oluşturur. Sonra da bu evin içinde yaşar. Ama bu aşamada da imajlar pek uzun ömürlü olmaz. Evi ikide bir şekil değiştirir, durur. Bu imaj icabında hamî varlıklarca da desteklenir, pekiştirilir. Hatta bu müdahale kendiliğinden imajınasyon aşamasında yalnızca hamî varlıklar tarafından bile oluşturulup varlığın oyalanıp avunması sağlanabilir.

Gitgide bedensiz varlık, sözkonusu evin kendi istemiyle şekil değiştirdiğini anlamaya başlar. Sonunda anlar ki, bu yalnızca bir imajdır... Yoluna devam eder, gider.

Varlığın evrimsel ihtiyacı icap ettirirse, varlık bu seviyede kalır. Oradaki zaman kavramınca yaşar gider, ne olduğunu pek anlamadan da reenkarne olur, gelir dünyamıza.

Kendimize soralım şimdi. Nasıl, evimizde rahat mıyız?

Bu ev de bizim imajınasyonumuz neticesinde kurulmadı mı? Gördük, beğendik veya razı olduk, kiraladık veya aldık. İçini döşedik. Çeşitli imajlarımızı maddeye yansıttık. Şu ya da bu şekilde. Kendimiz yaptırdıysak, mimara imajımızı aktardık. Marangoza, şuna buna. En azından beyendik. İmajımıza uydu ki, razı olduk bu eve... Tıpkı spatyomdaki o varlık gibi...

Tahayyül hürriyeti var mıdır? Denilebilir ki, diğer hürriyetlerin var olduğu kadar vardır.

Oncelikle, tahayyül, bilgi ile sınırlıdır. İnsan, hakkında fikir sahibi olmadığı şeyleri yukarıdan bir destek almadıkça, hayalen dahi şekillendiremez. Bunu yukarıda da belirtmiştik.

İkinci olarak, tahayyül, bir enerji taşıdır. Bir gücü vardır. Bir başkasına zarar verici özelliğe sahipse, ya engellenir, ya gerçekleşmesine izin verilmez, ya da tahayyül edenin üzerine yansır.

Çünkü tahayyül edilen, kuvvetle tahayyül ediliyorsa, bu enerjiyle oranlı ve bağımlı olarak, vardır. Bir başka ortamda, astralde mevcuttur. Bir astral form almıştır, maddemize etki etmeye hazır, oradadır.

Bu form, görücü medyomlar tarafından algılanabilir, farkedilebilir ve telepatinin süreçlerinden biri de, budur.

Dünyamızdaki keşmekeşin sebeplerinden biri, varlıklara tanınan tahayyül serbestisidir. Tabii bunun dahi sınırları konmuştur. Ama görünüşte, bilgisizlik nedeniyle nefsanîyet ve bununla atbaşı giden ve nalıncı keseri gibi herkesin nefesine yontucu tahayyülleri ve bunların iğvaları, bir seviyeden bakıldığında bir kaos görüntüsü çizmektedir.

Hemen ihtiyat kaydını koyup diyebiliriz ki bir başka seviyeden bu kozmik laboratuvar büyük bir uyum içindedir ve bazı müdahalelerle deney sürmektedir.

Deminki seviyeden bakıldığında ise, herkes birbirini yemektedir.

Dinler, hepimizi tahayyüllerimizden ötürü de sorumlu tutsun, bilgisiz olduğumuzdan, biz bilebildiğimizi tahayyül ederiz, dolayısıyla bu imajlar doğrultusunda ama bunları genelde olabildiğince süsleyerek iş işleriz.

Tahayyüllerimiz, gerçek yüzümüzü gösterir. Bunlar bazen bir ayna gibidir, kendimizi görürüz, bazen bir pencere gibidir, başkaları görür veya işlerden ve tavırlardan hareketle tahmin yürütür, bazen de bir duvar gibidir, örtülü kalır veya öyle zannederiz.

Sadıklar Plânı

Kendisini Tanıtıyor

Bu yazımızı «Çok Butlu Ruhsal Varlıklar Birliği» olan Sadıklar Plânı'nı tanıtmak amacıyla, kendi tebliğlerinden, onların orijinal ifadelerini birleştirmek suretiyle derledik

«Ülkemize ve insanlığa hediye edilen» bu tebliğat 3-5-1962 ile 28-4-1972 (ve 1-3-1974'de bir celse) yılları arasında Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği'nin bazı kadrolarına verilmiştir. Bu tebliğlerin medyumluğunu, bu Derneğin halen Başkanı bulunan Ergün Arıkdal yapmıştır.

«Sadıklar Plânı, insana, asla sadakatin nasıl olacağını; Yaradan'ı ve kendini bilmenin tekâmülle olan evrensel ilişkisini; yer ile gök arasında cereyan edenlerin -gerektiği kadar- bilgisini öğretmekle, ruhsal irşadı sürdürmektedirler. Kendinden önceki irşâd ile kendinden sonraki 'asla sadık, dosdoğru' irşadın köprüsü olacak olan bu tebliğlerin yerine ulaştırılmasında sadece mukadder vazifesini yapan medyoma gelince : 'Her ne tebliğ aldıysa onu aslına sadık olarak yerine ulaştırdı.' Her ruhsal irşadda olduğu gibi 'veren ve alan' birleşmedikçe hakk hâsıl olmaz. Ruhsal irşad dilediğine gider. Her devrin kendine göre hüküm ve icapları vardır. Yolları aydınlatanların zaman ve mekân içindeki hareketlerinin amacına uygun gelen göksel usulü değişiklidir. Ruhsal İdare Mekanizması her devirde en uygun olan yolu seçerek irşadını sürdürdü ve insanlığı görüp-gözetip terbiye etti.

«Ruhsal İdare Mekanizması'nın yere düşen gölgesi Sadıklar Plânı,

yaradılış yasalarıyla sevgi ve ahlakın bilgisini öğretmekle şuurlanmaya hizmet eden makûl vicdan gerçekliğini insanlara açıklamakla yükümlüdür. Tebliğlerin temel bilgisi budur.» (Ruhsal Tebliğler 'Sadıklar Plânı - Ruh ve Madde Yayınları sunuş yazısından.)

Şimdi Sadıklar Plânı'nın kendi tebliğlerindeki orijinal ifadelerinden kendileri hakkındaki bilgileri kronolojik ve yorumsuz olarak veriyoruz :

SP — «Plân, Yüksek Mekanizma'nın sizin tabirinizle sağ koludur. Şimdiye kadar, Cemiyetiniz kuruldu kurulalı bütün girdisini çıktısını kontrol ve nizam eden bu Plân'dır. Burada verilmiş bütün tebliğler, bu Plân'ın çizdiği hatt-ı hareket altında olmuştur.» 22.9.1961

— «İdareci Plân'ın sağ kolu Sadıklar...» 3.5.1962

— «Herkesin bir yolu, dahil olduğu bir sistemi, bulunduğu bir kategorisi vardır. Sadıklar Plânı bugün sizleri kendi sistemleri içerisinde mütalâa etmek arzusundadır. Bu Plân'ın eli, parmakları olabilecek misiniz? Bizim sistemimiz, sert, zor, derin ve süratlidir. Şartlarınızı, dimağlarınızı, hatta teneffüs sisteminizi dahi ona uydurabilecek misiniz?

— «O şahidimiz olsun ki, istenilen anda istenileni yapmakta bigûna perva etmeyiz. Yeter ki istesinler, yeter ki o yolda olsunlar. Duada olsunlar, mahviyette olsunlar.» 12.8.1962

— «Biz isteğimizde sizce'yiz, sizin ölçülerinizleyiz, insanca'yız.» 2.9.1962

— «Verilmiş olan bilgilerin, sizler-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

ce ancak % 40'ı anlaşılacak üzere verilmiştir. Bunlar atıya ait tebligattır. Mühim olan bu tebligatın sümülünü tavın ederek bu istikametlere sizi götürecektir vasitanın şeklini, işleyişini ve anahtarını vermektir. Anahtarlar % 50 anlaşılacak nispette verilmiştir. Bu size yeter de artar bile.» 23.9.1962

— «Gün güne eklenerek günler uzadı. Günün uzaması önümüzü sıkıntıya bozdu. Başlıca önül değil nefsimiz, cehlimizdir. Denenen, siz değil bizdik. Bizi sizden avıran sabrımızdaki idrâktir.» 21.10.1962

— «Hususîyetlerimizden biri, emeksiz bir şey vermemektir.» 27.2.1964

— «(Sadıklar Plân'ının) Üç Dört, Bes ve Altı (ncı Kademe)leri. Bunların hepsi Tanrı rızası için çalışır. Dört, Bes din ve felsefenin veridir. Altı'dan müsaade aldıkça, ilimden bahseder. Üç münakıldır. İki medyam Bir siz.»

S — Altı'dan bahsettiniz. Acaba Yedi'den sormak verinde midir değil midir?

SP — «Neyi?»

S — Bu celsenin başlangıcında bahsettiğiniz rakamlar, sanırım Kademelerin rakamlarıdır.

SP — «Evet, öyle olduğunu farzedelim.»

S — Burada, Yedi'den bahsedildiği zaman, ilmin de ötesinde bir şey düşünmek icap etmez mi?

SP — «İlimden bahseden Beş'tir. Altı'dan müsaade aldığı zaman Altı neden bahseder?»

S — Altı'nın açık bilgilerden, veritelerden bahsetmesi gerekir kanısındayım.

SP — «Öyle olacaktır.» 30.12.1964

S — Geçen celse Altı Kademe'den bahsedildi. Bunlar, hiyerarşik bir şekilde hareket eden çeşitli Ruhî Plânlar mıdır?

SP — «Evet.» 31.12.1964

— «Şu celse dünyada bir tek yerde, burada yapılmaktadır. Niçin?» 14.1.1965

— «Biz, medyomunuzdan uvanıken de istifade ederiz.» 11.6.1965

— «Bizim sizlere söylemiş olduğumuz husus, ancak kendi Plânımız'ın bileği ve tesir sahası ile ilgili husustur... Biz ancak bize bildirileni bildiririz ve bunda da mesuliyetimiz yoktur.» 21.4.1967

S — Biraz önceki tebliğinizin bir yerinde 'Rabbiniz' dediniz. İrtibatla olduğumuz Plân acaba bu Mekanizma'nın dışında mıdır ki, 'Rabbiniz' diye hitap etti?

SP — «Evet. Biz de aynı Rab'be bağlıyız.»

S — O zaman 'Rabbimiz' olacak o kelime.

SP — «Burada hususî bir manâ kastedilmiştir. Sizin Rabbiniz sizi görüp gözetendir. Bizim Rabbimiz bizi görüp gözetendir. Fakat, hakikatin ve realitenin birliği ve yüksekliği prensibi altında hepimiz aynı Rab'be yani Mekanizma'ya bağlıyız. Bu itibarla, size 'Rabbiniz' diye sövlediklerimiz zaman, bunu hiç bir zaman Kaadir-i Mutlak manâsına almavınız. Tesirinizin ulaşabildiği ve beslenebildiğiniz en yüksek bir buut teskil eder ki, Mürebbiniz orasıdır.» 16.2.1968

— «... Biz, şu anda bunları söyleyebilmek için büyük zorluk çekiyoruz... Zorluktan maksat, sizlere verilmesi istenen bilgilerin seviyenize uygun şekilde indirilmesindedir. Şüphesiz Sadıklar Plânı, çok değişik vasatlar içerisinde size tebliğ verebilir. Medyomunuzun psisik hassasıveti zaman zaman yüksek irtifalar elde edebildiği için, mesela bu gün olduğu gibi, bazı bilgilerin kapalı da olsa verilmesi gerekmektedir. Sizin tabiri-nizle 'kademeler' değişebilir. Şu an-

da Plân sözcüsü olarak şunu diyebilirim, kendi Plânımın çok daha üstünden aldığım büyük tesirleri sizlere uygun tarzda nakletmeye çalışıyorum. Medyomunuzda görülen bir takım ihtilaçlı hareketler, bedenin vibrasyonel kabiliyetinin artırılması babında kendisine arasına aşırı şarj yapılmaktadır. Bu zarûridir.» 23.2.1968

— «Sadıklar Plânı olarak sizinle irtibatla bulunan bir Vazife Grubu, sadece tebliğle görevli değildir. Bir çok bedenli ve bedensizin tekâmülî aksiyonunda en isabetli işi yapabilmeleri için devamlı nesrivatta dolaşısıyla müessiriyette bulunur. Bunlar çok geniş ve sizler için kavranılması çok zor kadrolar içerisinde cereyan eder.» 2.3.1968

— «Biz Sadıklar Plânı olarak, ancak kendimize verilen livakat ve selahiyetin dahilinde olmak üzere esvava tasarrufla bulunur. İnsanları Kaadir-i Mutlak'ın şevsi istikametinde sevk eder. Ruhî Merkezler'e hizmet ederiz. Ruhî Merkez saymış olduğunuz bütün bu isimlerin fevkinde bir Merkez'dir. Kendi sevk-i idaresinde bulunan varlıkların tatbikat ve imtihan vermelerini teminen, planetleri birbirine muhtac ve bir kısmını diğer bir kısma üstün kılmıştır. Şüphesiz meskûn bulunan bütün planetler birbirleri ile irtibata geçeceklerdir. Fakat, Plân olarak bizim vazifemiz, bunların izahını ve hikmet-i sebebini ortaya koymak değildir. Biz ancak, size lazım olanı size gerekli olanı vermekle mükellefiz.» 22.3.1968

— «Biz size, bu müşterek meselelerimiz esnasında, elinizde mevcut bilgilerin biraz üstüne taşmış olarak faaliyet gösterebileceğiniz bir 'bilgi hamûlesi' ile geldik.» 20.3.1970

— «Beşerî yükleriniz, vicdanî murakabeniz, ağır günlük meşgaleleri-

niz, bu cemiyetin, yani özel bir himayeye mazhar olan bu tesir sahasının dışında kalmalıdır. Bunu başaramayanlar, bizimle çalışamazlar.» 3.4.1970

— «İsa, çok yüksek bir topluluğun üyesi idi. Bizim Plânımız ile o'nun Plânı, çoğu kere teşrik-i mesaide bulunur. Bunu böylece malûmaten biliniz.» 22.5.1970

— «Biz size ancak spiritüel bilginin ve spiritüel âlemin ve İlâhî bilgilerin, kanunların ifadeleri olan sözleri söylemeye meczunuz.» 17.7.1970

— «Biz programımızın gerektirdiği tedrisi yapmakla mükellefiz.» 23.10.1970

— «Sizlere ifade edeceğimiz bilgiler, şu tertipte alınıp verilecektir: Bir kısmı doğrudan doğruya Plânımız vasıtasıyla, bir kısmı bu bilgilerin maddî tatbikatını yapan varlıklar zümresinin umumî bilgi avrasından almak suretiyle, bir kısmını doğrudan doğruya medvomun gavrisuur muhtevasından almak suretiyle mevdana getireceğiz. Bunların tefrikinin yapmak, sizin için güçtür. Fakat unutmamız ki, her ne olursa olsun, siz bir bilginin kabulünde veya reddinde, anlaşılıp anlaşılmamasında tamamen hürsünüz. Mümkün olduğu kadar, anlavisiniz sevivesinde ifadeler ve divagramlar mevdana getirilmeye çalışılacaktır.»

S — Bu bileilerin savın Plânınız tarafından bizlere iletilmesinde üçüncü şık olarak, medvomun gavrisuuruna müracaattan bahsedildi. Böyle bir müracaata acaba hangi sebeple ihtiyaç hissedilmiştir, bir mahsur yoksa söyler misiniz?

SP — «Bu müracaattan maksat, sizin kozmik ve astronomik anlavisinize uygun düşecek bazı materyalleri almaktır. Kelime bakımından, tasavvur bakımından.» 6.11.1970

— «Dünyanın sevk-ü idarcsiyle
(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

sorumlu İlâhî Mekanizma'nın bütün haberlerinin yerine ulaşmasını teminen vazifedar varlık, 'Cebrail' olarak isimlendirilmiştir. Bu, bizatihi kendisi için mevcut olan bir varlık mıdır, yoksa bir kudret toplumu mudur. bunu biz de bilmiyoruz. Yani varlıklar mıdır, yoksa varlık mıdır, malûmatımız vaktur Yalnız bu mekanizmanın bu tarzda çalışmasını biliyoruz Bizim de mevcut olduğumuz Vazife Grubu. zaman zaman bu varlığın haberleriyle karşılaşabilir karşılaşmaktadır. Bu. umumî bir çalıştır sistemidir Yalnız bizim Grubumuz için değil. havsalanızın alamayacağı geniş Gruplar için de vazifet avnı olduğu için bir rüchâniyet asla değildir. Bir mütat haldir » 22.1.1971

— «Size anlatacağımız bilgiler. gene de bizim Plânımıza ait olan bilgilerdir. Biz. ancak bize doğru uzanabilenler için bir anlam ifade ederiz. Bizi kendisine doğru çekmek isteyenler için biz hiç bir şey ifade etmeziz » 21.5.1971

— «Bizler şu anda onu biliyoruz ki, dünya vasatının oldukça yüksek seviyelerinde bulunan bir sistemin a-meleleriyiz - işçileriyiz.» 29.10.1971

— «Dünyanın Tanrısı bizim de Tanrımız'dır. Çünkü biz de dünya tekâmülünün bir eriyiz. Sizler de dünya tekâmülünün birer erisiniz. Fizik ve ruhsal olarak hepimiz bu tahayyülün içerisinde bulunuyoruz.» 29.10.1971

— «... Bu sözler sizlere şimdilik büyük şeyler ifade edemez. Fakat biz, bizlerle irtibatla olanlara sadece bir hayatın realitesine yardım edecek, bir hayatın idrâkinin açılmasına medar olacak bilgi ve ümitlerde bulunmayız. Daha çok gelecek hayatlarının istifadesini düşünürüz.» 28.1.1972

— «Burası, her çalışınızda açılacak kapı değildir.» 1.3.1974

— «Bu hitama erişin sebebi. sizin ruhî kapasitenizle ilgili en son hadi zorlamamızdır. Sizlerle dolavlı olarak alâka halinde bulunmamız devam edecektir. Topluluğunuzun avra ötesi daha önceki organizasyonun biz kurmuştuk. Organizasyon hâla devam ettiği için sizleri gavri suur plânlarınızdan etkilemekte devam edeceğiz.» 1.3.1974

— «Medyomunuzun birçok ifadeleri arasında biz gene varız.» 1.3.1974

Buda'nın Öğretisi

Nefis Türkçesiyle
Paul CARUS'dan Teoman UÇKUN
Cevirdi

«Bu eser Buda'nın Kutsal Kitabı sayılır. Budizm'in bu denli gerçek ve yüksek seviyeli öğretisi, bütün dinlerin Bir'den geldiğini kanıtıyor. Özünüzü tanımak için Buda'nın öğretisini de bilmek ve anlamak gerek. Gerçekten bütün insanlara gerekli bilgilerin tümü var.» Fiyatı: 500 TL.

ÖPÜCÜK MİKROBU

• Erol ERDOĞMUŞ •

Merhaba... Öpüşmek Dünyanın her yerinde sevgi belirtisidir. Bizim geleneklerimizde, el öpülürken sevgiye saygı katılır. Kızı yaşındaki genç kadının elini öpen Batılı centilmen, genç kadına karşı saygısından çok sevgisini belirtiyordur. Pederane şefkatle kondurulveren öpücükler de vardır kuşkusuz. Öpüşmenin kalitatif ve kantitatif ağırlığı, iki ayrı cins arasındaki sekse dayanan aşk öpücüğüdür.

Öpücüğün psikososyal değerlendirmesi böyle... Bilimsel analizi yapılmış mı öpücüğün? Yapılmış... Yapılan araştırmaya göre bir öpücük; 0.61 gr. su'dan, 0.7 gr. proteinden, 0.76 gr. yağdan, 0.16 gr. tükürük bezi salgısından, 0.45 gr. tuzdan ve de. Ve de sıkı durun 22.000 adet mikroptan oluşuyormuş. Ayrıca öpüşmek susuzluğa bîrebirmiş, üstelik son derece besleyici ve de baharatlıymış... Güneylilerin Kuzeylilere oranla sekse daha düşkün olmalarının nedeni çıkıyor ortaya: Öpüşerek kızgın çölde susuzluklarını gideriyorlar, bayıldıkları baharatlı lezzetle karınlarını doyuruyorlarmış meğer.

Sevgililer ister Doğulu, ister Batılı, ister Kuzeyli, ister Güneyli olsunlar; birbirlerine mikrop ikram ediyorlarmış öpüşürlerken 22.000 mikrop buket sunuyorlarmış birbirlerine: «Bir 22.000 mikrop verir misin sevgilim?». «Benden mikrop mu esirgiyorsun?». «Mikrobuna kurban olayım» Diyorlarmış meğerse...

Bunda şaşılacak ne var? Doğal düzey mikroplarla birlikte ve beraber yaşamayı öngörüyor. Mikrobu azı karar, çoğu zarar. Nitekim mikrobu azı ası, çoğu ölüm demektir mi? Önemli olan, vücudun mikroplara karşı doğal direncini, doğal savunmasını

ayakta tutmak. Vücuttaki mikrobu yockettiğiniz anda, vücudun mikroba karşı doğal direncini de yok ediyorsunuz. Artık düşman kalmadı düşüncesiyle, ordusunu terhis ediyor vücut. Bedenimiz çok saf anlaşılabilir; ikiyüzlülüklerden, riyakârlıklardan haberi yok. Mikrobumu yok edeyim derken, sizi mikroptan koruyanı da ortadan kaldırıyorsunuz.

Görülüyor ki mikropsuz olmak değil mikroplara karşı bağımsız olmak gerekir. Hiçbir şey mutlak iyi, ya da mutlak kötü değildir. Her iyinin kötü ve yanlış; her kötünün iyi ve doğru yanları vardır. Kişilerin duyuş-bavranış-düşünüş perspektiflerine göre değişir bu iv'ler, doğrular; kötü'ler, yanlışlar. Değişkenlik tekâmülle kalitatif ve kantitatif olarak doğru orantılıdır.

Sevgi... Sevgiden iyi, sevgiden güzel sevgiden doğru ne olabilir? Sevgi Evrensel yasadır, tıpkı elektrik gibi. Kediler köpekler ve çiçekler: sevgiyi bilir ve değerlendirirler. Sevgiyi kalbimizin dinamosunda ürettiğimiz elektrik gibi değerlendirmeli, tıpkı elektrik gibi ölçülü ve dikkatli kullanmalıyız. Sevginin tıpkı elektrik gibi ölçülü ve dikkatli kullanılması zarardır. Ana babanın kalb dinamosunda ürettikleri yüksek voltajlı evlat sevgisi aynı ana babanın iradi basiretiyle sigortalanmadan çocuğa iletilirse onu vaker vaker mahveder. Kontrolsüz sevgiden yarar değil, zarar doğar.

Öpüşmek mikrop budur demekle sevgililer doktorların amelivata girerken ellerine taktıkları maskelerle öpüşmelerini temin ediyoruz kuşkusuz... Öpüşmenin mikrobu bağımsızlığımızı berecinleşin sağlığını artırsın dileyebiliriz ancak

Allahaismarladık...

Ölüm Geri Döndü

• Barbara L. Pecka •

Aşağıda anlatacaklarım bir inanç ürünü değildir. Çocuklarımla ilgili bir deneyimin hikâyesidir. Doğruluğuna titizlik göstererek olduğu gibi anlatıyorum:

Babam Thomas Orkney öldüğü zaman ilk oğlum Tommy 23 yaşındaydı. 11 Mayıs 1956'da Bremerton, Wash.'daki Puget Sound Naval Shipyard'da kamyonondan düşer düşmez oracıkta ölüvermişti.

Altı ay sonra kocam Milan Pecka 12.00 - 8.00 vardiyasında çalışırken, gece yarısı uykudan kendiliğimden uyandım, odanın öteki ucunda bulunan bebek beşiğine doğru aksak adımlarla yürüdüm. Bu sırada yanından geçtiğim ve öne arkaya doğru sallanmakta olan eski model salıncaklı sandalye ister istemez dikkatimi çekti. Hemen aklıma depresyonun olasılığı geldi.

Beşikteki bebeğe doğru yoluma devam etmek istediğimde, babamın sesini işittim: «Barbara, bebeğe dokunma. Daha çok uykusunu kaçırsın. Ne altı ıslak, ne de karnı aç. Rahatsızlığı dişlerinden dolayı. Bırak biraz ağlasın. Susacaktır.»

Birden elim ayağım keşilmişti. Kendimi kaybetmeden, bir sıçrayışta yatağa girdim ve yorganı başıma çekerek hareketsiz kaldım. Bir an, 'Acaba aklıma

Barbara L. PECKA

mı yitiriyorum...' diye düşündüm, ama duyduğularım dosdoğru babamın kendi konuşmasıydı. Hem de hâlen sağlamış ve odada da benimle birlikteymiş gibi açık-seçikti.

Ondan sonraki yıllarda iki çocuğum (Charlie, Therese) daha oldu. 22 Kasım 1967'de kocam Milan Pecka öldü.

1968 Mart'ında tekrar evlendim ve kendi üç çocuğuma ek olarak üç tane daha (Garry Rose, Connie ve Lori Sidwski) evlatlık çocuğum olmuş oldu. Pe Ell. Wash. ile Raymond arasındaki şosenin kenarında eski bir çiftlik evi aldık. İçine girdiğimiz zaman 15 yıldan beri boş olarak bulunuyordu. Onu içinde oturulabilir hale getirene kadar epeyce yorulduk. Bahçenin de tamamlanmasından altı hafta kadar sonra altı çocuğumla birlikte evde yalnızdık. Do-

kuz sularında 15 yaşındaki oğlum Gary su içmek için gittiği mutfaktan bana sesleniyordu: «Anne, çabuk buraya gel.»

Elimdeki örgüyü bırakıp mutfağa koştuğumda Gary'nin gözlerini kırpmadan mutfak penceresinden dışarı soluksuz baktığını gördüm. Bu çiftlik evine taşındığımızdan beri civar ormanlardan buralara kadar inen hayvanları görmeye alışmıştık. Benim de ilk aklıma gelen bu olmuştu. Alçak bir sesle, fısıldayarak, «Bak anne, bahçenin kenarında.» dedi. Ben de camdan dışarı baktığımda, gözümde ilk çarpan meyve ağaçlarının arasından süzülen AY ışığından başka bir şey değildi. Fakat çok geçmeden yeni yaptığımız bahçenin sağ ucunda üzerinde uzun bir elbise bulunan bir adamın süyetini görmekte gecikmedim. AY ışığında âdeta yarı saydam görünüyordu.

'Bu benim babam, babam, bahçeyle uğraşiyor.' dedim. Bu sözcükler dudaklarımdan dökülür dökülmez, görüntü ortadan kayboldu. Düşünceli adımlarla tekrar mutfağa dönerken, keşke hiç bir şey söylemeseydim de biraz daha izleseydik, diye geçirdim aklımdan.

Bu olaydan sonra altı ay süreyle öteki beş çocuğum büyük babalarını görmek umuduyla gece yarısı ya-

Öldürücü 42

taklarından kalkıp dışarı bakınmayı adet haline getirmişlerdi. Fakat büyük baba bir daha görünmedi.

Ertesi yıl kocamın çalıştığı Raymond'un yakınından 37 dekarlık bir çiftlik arazisi aldık. Bir Temmuz gecesi, kocam isteyken, üç evlatlığım la beraber duyular dışı idraklerle ilgili bir oyun oynuyorduk. Küçük oğlum Charlie masadan âniden kalkarak odanın ortasına yürüdü, birkaç saniye orada hareketsiz kaldı ve «Anne, büyükbaban nerede?» diye sordu.

Heyecanımı gizlemeye çalışarak, büyükbabasının o doğmadan önce öldüğünü söyledim ve muhtemelen cennette bulunması gerektiğini ekledim.

«Fakat sen diyorsun ki, o bizimle birlikte olacaktı. Tam bu odada bizim yanımıza gelebilir mi?»

'Bilmiyorum ama, belki de gelebilir..' dedim. «Peki, bu odada olsa, ben onu nasıl bilebilirim?» Arka arkaya sıraladığı sorulardan sıkılarak, «Bak Charlie, eğer buraya gelirse, onu kendisine sorarsın, tamam mı.» dedim. Belki inanmayacaksınız ama, bu dediğimi yaptı. Sekiz yaşındaki oğlum Charlie tüm cesaretini toplayarak, elleri belinde etrafına bir göz gezdirerek, «Büyükbaba, bu odada mısın?» diye sesli olarak sordu.

Alınlarımızda hissettiğimiz serin bir havanın dışında dikatimizi çeken hiç bir şey olmadı. Charlie durmadı, devam etti, «Büyükbaba eğer bu odada bi-

• Helen BLİDE •

1962 Haziran ayında korkunç bir kâbus görmüştüm. Kendimi bir telefon santralinin başında otururken, kırmızı tuğladan bir yapının etrafında infilâk ettiğini görmüştüm rüyamda. Yardım isteyen korkunç çığlıklarla kulaklarım çınlarken ben bir ucuca kırmızı bir ışık yanmakta olan uzun karanlık bir tünelin içine doğru çekiliyordum. Her tarafım tiril tiril titrer bir vaziyette uyanmıştım.

zimle berabersen, bunu hemen şimdi kanıtlamanı istiyorum.» Oturduğumuz odanın tam karşısındaki duvarda bulunan pencerede dantelli perdeler bulunuyordu. Charlie sözlerini bitirir bitirmez, perdenin dantelleri dikkat çekecek tarzda sağa sola titremeye başlamıştı. Birden beş çocuğum da kucağıma koştı. Üzerinde DDİ kartlarının bulunduğu masa yana yattı. Altımız birden Charlie'nin sorusunu büyükbabanın kesin olarak yanıtlayışını izliyorduk.

Nisan 1970'de boşanarak, Ağustos ayı içinde Westport, Wash.'a taşındım. Orda küçük bir ev aldım. Bu küçük evdeyken de (ölmüş kocam Millan) beni bir kez ziyaret etmişti. (FATE'den)

O yıl içinde New York Telephone Company hesabına çalışan bir santral memuru olmuştum. Wall Street Yöresi merkezindeki ofiste çalışıyordum. Bir gün müdürüm Bayan Flanagan bana geçici olarak santralin 42.ci Cadde (Broadway)'ye taşındığını söyledi.

Oraya gitmek üzere, mesai saati olduğu için tünelle binmek, hem de birinci vagonun önünde ayakta durmak zorunda kaldım. Büyük bir hızla giden tren karanlık bir tünele girdiğinde tünelin öteki ucunda yanıp sönen bir kırmızı ışık gördüm. O andan itibaren hemen hemen ileride tünelin öteki ucunda neler olabileceğini açık seçik olarak tahmin etmiştim : Kırmızı tuğlalardan yapılmış bir binanın infilakı...

Tüm benliğimi sarmış olan korkuya rağmen, merakımı yenemeyerek kırmızı tuğlalı telefon binasına kadar geldim. Orası 42. caddenin köşesiydi. Arkama bakmadan, inerinmez geri döndüm ve evin yolunu tuttum.

O gün öğleden sonraki radyo haber bülteninde 42. Cadedeki New York Telefon İdaresinin binasında bir bombanın patladığını dinliyorduk. Kırkiki kişi ölmüştü. Eğer o rüyayı görmemiş olsaydım, ben kuşkusuz 43. olacaktım. (FATE'den)

SÖZGELENLER

Mehmet Sancar

Spiritüel Açıdan Dinsel Yorumlar: 4

Muharrif Kitapların Doğrulanması, Onay'ı ve "O Kitap,,

— Bütün dinlerin, zaman içinde tahrif edildikleri birer gerçek oldukları halde bunu tastik anlamındaki Kur'an âyetlerini acaba nasıl yorumlamalıyız?

Örneğin, «... kendinden öncekileri doğrular ve O Kitab'ı açıklar... (Yunus 10/37).» «Kendinden önceki Kitapları tastik eden Hak Kitab'ı sana indirdi Önceden insanlara yol gösterici olarak Tevrat ve İncil'i de indirmişti. O, doğruyu yanlıştan ayıran Kitab'ı indirdi. (Âl-i İmran 3/3-4).» «...şöyle söyle: Allah'ın indirdiği kitaba inandım; aranızda adâletle hükmetmek ile emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim işlediklerimiz bize, sizin işledikleriniz kendinize dir. (Şûrâ 42/15).» denilmektedir.

Yunus Sûresinin 37. Âyeti: «Bu Kur'an, Allah'tandır. Başkası tarafından uydurulmuş değildir. Ancak kendinden öncekileri doğrular ve O Kitab'ı açıklar» derken; «O Kitap» sözüyle hangi kitabı işaret etmiştir?

Kur'an'ın, kendinden önce tahrif edilmiş kitapları tastik edişini nasıl anlamlıyız?

— Yeryüzü insanı, yeryüzüne ruhsal evrimi için sevk edildiğine göre, her an sınanması da yazgısı olacaktır elbet... Ondan istenen, ondan umulan, özgür davranışlarının şuursallığıdır...

Tevrat, içerisinde bulunduğu realitenin koşullarına uygun bir biçimde indirilmiş.. Ve insanoğlu sınanmıştır...

Tevratı ne kadar tahrif ettiyse de insanoğlu, ana hatlarına dokunamamıştır...

Keza İncil, yine içerisinde bulunduğu realitenin gereklerine göre indirilmiş.. Ve insanoğlu, bilmem kaçınıcı kez bir daha sınanmıştır...

İncili de ne kadar tahrif ettiyse de insanlar, aslını, maksadını bozamamıştır.

Hz. Muhammed aracılığıyla, bu kez de Kur'an indirilmiştir. Fakat, toplanıp derlenmesi, sıraya konulması işi, yine de aracısına yaptırılmamıştır Ancak. üçüncü Halife Osman zamanında «değişmez» denilen «mushaf» olabilmıştır. Ve bunda, bütün tarihçiler birleşmişlerdir (Doğudaki de. Batıdaki de. eldeki kanıtlara bir şey divememektedirler...). Ama. Hz. Muhammed'in ölümüyle başlayan tartışmalar, bir havli sürün gitmiştir!..

Simdi düşünelim :

Tevrat, istenilseydi, tahrif ettirilmeden korunamaz mıydı?..

Hz. İsa'nın bizzat yazdırdığı, inandırıcı kanıtlarıyla ileri sürülen Thomas İncili, istenilseydi, o günden geçerliliği korunup bugüne kadar ulaştırılmaz mıydı?

Keza parça parça yazılı bulunan Kur'an, istenilseydi, Hz. Muhammed zamanında bir araya getirtilip; bir sürü kuşkular,

bir sürü tartışmalar, daha o zamandan kestirilip atılamaz mıydı?

Örneğin, Muhterem Bedri RUHSEL-MAN'a yazdırılan (halen saklı, içeriği bilinmeyen) **KİTAP** yazdırıldıktan sonra, baştan sona kadar okunması istenerek, noktasına, virgülüne kadar düzeltilirip onaylanmış ve zamanı gelince yayınlanmak üzere, saklıya ve korunmaya alınmıştır...

Bir başka örnek, bizzat yaşadığımız bir olaydır:

Medyom dahil dört kişilik bir ruhsal celse akti yapılmaktaydı. Bölüm bölüm birkaç yıl süren bu çalışmaların bir yerinde, o gece tebliğ teyben kaydolunurken, tebliğin sonunda, denildi ki: «Medyom dahil, dördünüz, bu verdiğimiz tebliği, baştan sona kadar dikkatlice dinleyiniz. Not almayınız. Sâdece dinleyiniz. Ve tebliği banttann silip dağılınız.»

Bu sözlere aynen uyduk...

İki yıldan önce hiç birimiz (bu sözleri aktarmak için beyni kullanılan medyom dahil), hiç mi hiç hatırlamadık! Sanki böyle bir olay yaşanmamıştı!..

Olayı, psikolojik olarak ele alalım :

Tebliğ, o günlerde mühendis olacak bir üniversite öğrencisinin taptaze beyni kullanılarak aktarılıyor... Ve tebliğin sonunda, not alınmadan, bir daha dinlenip, banttann silinerek dağılmamız söyleniliyor... Bu uyarıyla şartlanan dört kişinin hafızası, herhalde tebliği ezberlemek için pürdikkat kesilmiş olmalıdır. Nitekim öyle de dinledik... Fakat, iki yıldan önce bu olayı hiç birimiz hatırlamadık!.. Hatırladığımızda da -mealen olsun- mahiyeti neydi, bilemedik! Halen de bilemiyoruz!.. Ve bu olayı yaşayan dört kişi de henüz hayattadır...

İki yıl kadar sonraydı: Birimiz hatırlayınca, diğerleri de bu olayı hatırladı. Mahiyetini sorduk: «İlerideki hayatınızda gerekiydi... Zamanı gelince kelimesi kelimesine hatırlayacaksınız.» cevabı verildi!..

Nitekim Kur'an da, okuma - yazma bilmeyen Muhammed'e, vahiy yoluyla verilirken, bu ruhsal irtibatın kaydını yapan bir kimse yoktu. Bütün âyetler, Hz. Muhammed'in hafızasına aynen kazanarak verilmiştir...

Yani demek istiyoruz ki, Kutsal Metinleri veren kaynak, isteseydi, bu metinlerin aynen korunmasını, zamanımıza kadar sağlayabilirdi.

Maksat, insanın tekâmülü olduğuna göre, onun serbest bırakılması da önemlidir. Önce insan, bu serbestlik içerisinde ne yapacaktır?.. Bunu insanın bizzat kendisi görecektir.. Sonra Yukarısı, insanın davranışına göre, insanın önüne imkânlar çıkaracaktır...

Tevrat'ın aslıyla ilgili, yazılı metin olarak ne vardı, nasıldı, ne oldu? Bu konuda yeterli bilgimiz olmadığı için üzerinde durmuyoruz..

Fakat, Thomas'a, Hz. İsa'nın bizzat yazdırdığı (dikte ettirdiği) metin, bugün elimizde... Bunu, yani Hz. İsa'nın, Sevgili Thomas'ına yazdırdığı bu kutsal metnin mevcudiyetini, herhalde o zaman diğer onbir Havari de biliyordu. Acaba bu kutsal metni koruyup, zamanımıza kadar nicin aynen gelmesini sağlayamamışlardır?!.. Onlar da üç İslâm Halifesi gibi davranıp, bir sürü İncil üret'imesini, daha o zaman önleyebilirlerdi.

Demek ki, RİM, biz insanların neler yapacaklarını, yine bizlere göstermek için sabırlı davrandı... Havarilere, bu ilhamı vermedi...

Evet; Yunus Süresinin 37. Âyetinde geçen «**O KİTAP**»; insanoğluna çeşitli realiteler yaşattıktan sonra, yeryüzü insanına yeter biçimde, Kur'an tarafından açıklanmış ve daha ilerisinin keşfini insanoğluna bıraktığı için de orada dondurularak korunmuştur. Dondurulma, insana göredir. Kabuğu kırıp Yukarılara çıkabilmek ve Kur'an'ı da ihtiva eden «**O KİTAP**»ın kendisini okuyabilmek, yine insanoğlunun çabasına bırakılmıştır...

«... kendinden öncekileri doğrular...»,

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

«O, doğruyu yanlıştan ayıran Kitabı indirdi...» gibi sözlerle de, Tevrat'ın ve de İncil'in tahrife uğratıldığı, zimmen anlatılmış olmaktadır.

«Teyit eder, kuvvetlendirir, pekiştirir.» denilmiyor da; «doğrular, doğruyu yanlıştan ayıran» gibi ifadeler kullanılıyor.

RİM, yani Ruhsal İdare Mekanizması (yahut Rabbimiz), hepimizin Rabbi olduğuna ve bütün dinlerin kaynağı da Rabbimiz bulunduğuna göre; aynı kaynaktan verilen daha öncekilerin, doğrulanmaya muhtaç yanlışlarla indirilmiş olmalarını düşünemeyiz. «Eksiklerini tamamladık, noksanlarını ikmal ettik.» gibi ifadeler de bulunmadığına göre; doğrulanmaya muhtaç yanlışların insanlarca yapıldığı açıktır..

Otomatizmadan çıkarılmak istenilen insanın gidişatı gözlenmiş... Kendisine de gösterilmeye çalışılmış... Ve bu gidişata uygun bilgiler, derlenip toparlanıp, artık mahfuz tuturulmuş... Yani bu demektir ki, insanoğlu artık, elinden tutulmadan yürüyebilecek; mahfuz tutulan, yeryüzü insanı için yeterli bu bilgilerden hareketle, isterse, çabalarsa Kur'an'ın açıklamaya çalıştığı «O KİTAB»ı da okuyabilecek bir düzeye getirilmiştir.

Muhakkak ki, «O KİTAB», RİM'in nezdindedir.

«Melekût» ve «Cennet» de RİM'in nezdindedir...

Dünya Okulunu bitiren insanın «O KİTAB»ı okumak için nereye gideceği bellidir... Artık, «O KİTAB» nerede demek gerekmez herhalde. O insan için...

«O KİTAB», kendinden önceki kitapları kasteden bir ifadeyle kullanılmamıştır. «Kendinden öncekileri» derken, «O kitapları» demek de gerekirdi. «Eksik denmiş» demekse, Rabbimize iftira olur. Hâşâ!... Her kelime, yerli yerinde, tartılarak, ölçülerek, en ince hesaplarla kullanılmıştır. Kutsal Metinlerin tahrifata uğrayanları için öyle düşünebiliriz... Fakat, daha akabinde korunana için düşünemeyiz...

«O KİTAB», RİM'in nezdindeki ANA KİTAB'tır...

O Kitap'ta neler olabilir diye düşünebiliriz. Esasen düşünmemiz için bu uyarı yapılmıştır.

Amaç, insanoğluna otomatizmayı aştırmak olduğuna göre, niçin olmasın?

«Kur'an, kendinden öncekileri doğrular ve O KİTAB'ı açıklar» dendiğine göre düşünürsek; «O KİTAB» telmihi (düşünenler, anlayabilenler için işaret edilmesi), herhalde lâf olsun diye değildir. Ve Kur'an'ın da mütemadiyen okunmasının öğütlenmesi, yine bu yüzdendir. Yani, giderek anlayışı artan kişinin, daha önce gözünden kaçanları görebilmesi içindir...

«Allah, bizim de Rabbimizdir, sizin de Rabbinizdir. Bizim işlediklerimiz bize, sizin işledikleriniz kendinizdir.» derken de, kendinden öncekileri lâğvını değil (böyle düşünenler, yanlış düşünüyor); onlara da ihtiyacı olanları belirtmek için böyle söylemiş oluyor..

Bağnazlığa düşmemiş her insan, er veya geç, Değişmez Hakikatlerin pesine düşecektir. Ki, o Değişmez Hakikatler, Evren Yasalarıdır..

Kutsal Metinlerin içerisinde Kur'an'dan başka, verildiği gibi korunduğu sâbit olan bir başka Kitap yoktur. Bütün tarihçilerin bunda kuşkuları da yoktur..

Nitekim zorunlu Müslüman olmalar dışında İslâmiyeti seçenler, büyük bir araştırmanın sonunda bu noktaya gelebiliyorlar...

Zorunlu Müslüman olmada bile karmasının dahli vardır.

Bir Müslüman kızla evlenebilmek için Müslüman olan kimse, bu zorunlu din değiştirmede, içinde yaşadığı realitesinin gereğine uymuş olmaktadır. Dinine çok sıkı bağlı bir realitede bulunsaydı, zaten bu zorlamada olmazdı...

Şunu, kesinlikle demek istemiyoruz :

«Her din sâliki, er-geç İslâmiyetten geçecektir.»

Her dinin -tahrife uğrasa da- ana hatları korunmuştur. Bağnazlıktan kendini sıyrabilen her din mensubu, bu ana hat-

ların kendisini nereye götürmek istediğini, o dının mensubu iken de görebilir. Yeter ki, çabasıyla, din gayretkeşliğinden kendini kurtarabilmiş olsun... Çünkü her din, bir atlama tahtasıdır...

Din gayretkeşliği o dının kurucusu san ki kenüsüymüş gibi davrananların gayretkeşliğidir. Yani atlama tahtasına yapışıp kalmaktır. Kimse, RİM'in, yani Rabbimizin avukatı değildir.

Rabbin elçileri bile kimseyi zorlamamışken; sâdece inandırıcı sözlerle, davranışlarla yetinmişlerken; «sen Kiliseye gitmiyorsun.. sen Câmiye gitmiyorsun... oruç tutmuyorsun.. namaz kılmıyorsun..» gibi sözlerle, çevremizdekileri horlamak, en azından ayıplayıcı uyarılara girişmek, zorlamadan başka bir şey değildir. Bu-

nun tersi de elbet yersiz bir davranış olur.. Çünkü herkes, ihtiyacını duyduğu realiteyi yaşamaya mecburdur. Kimseyi yargılamak bize düşmez. Bize düşen; özendirici, inandırıcı şamımı davranışlar ve sözler içerisinde olabilmektir. Bu tür davranışların, bu tür sözlerin yaydıkları tesirler, hepsinden etkileyicidir..

Öyleyse, daha önceleri vurguladığımız halefi düşünelim:

Selef ne yapıyor? -RİM'lik görevini..

Evrenin işleyişini görmek, daha doğrusu, yeryüzünün bütün değer yargılarından sıyrılarak, yeryüzünden EVRENİ GÖREBİLMEK, herhalde az şey değildir. Bu az şeyse, yeryüzünde de her şeyin aslını oluşturan Değişmez Hakikatlerdir. Bu değişmez Hakikatleri görebilmemiz içinse bir din mensubu olmamız gerekmez.

En nefis kahve...

**KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ
MAHDUMLARI**

ŞUBESİ YALNIZ KADIKÖYDE

İSTANBUL TAHHİS / OKAK

Tanımlanmayan Uçan Cisimler Sorunu

• N. Levent ALTAŞ •
B. Ü. Kandilli Rasathanesi

(Geçen Sayıdan Devam)

TUC olayları bugün çağdaş insanın günlük yaşantısını etkileyecek derecede önem oluşturmamakta, sadece bilinmeye-ne artarak duyulan bir meraktan öteye gidememektedir.

Öte yandan, TUC olaylarının incelenmesi sorunu gerçek bir sorundur. Bunu yadsımak, inanmamak, görmezliğe gelmek ne sorunu çözümler ve ne de durumu ortadan kaldırmaz. Buna karşın, genel olarak herkesi ilgilendiren, özellikle bu konu üzerinde pek az bilgisi olup olayların akışını en azından tanımaya, izlemeye olanak bulamayan ülkelerin insanları için bir sorun sayılamaz.

Oysa, konuya basın sansasyonel olarak ve bilim çevreleri ise bilimsel yaklaşımlardan uzak tavır aldığından, konu anlaşılabilirliğini sürdürecektir, bilimsel araştırma disiplini içinde yaklaşılmayan ve önyargılı incelenen her yeni olay gerçek niteliğinden kuşkusuz sapacaktır. Bilim esnek, araştırmacı, şüpheli, olabirici olamadığı sürece, yeni olarak ortaya atılan konulara da kapalılığını sürdürecektir. Günümüzde bilimsel yöntem sadece tekrarlanabilen olaylara uygulanır. Bu tekrarlamaları gerçekleştirme girişimleri sonunda ya olay tamamen yok olur, ya da en iyimser olasılıkla olay ilk özelliğini kaybeder.

Bilimsel tutuculuğun tarih boyunca pek çok örnekleri vardır. Geçmişte, sır bekçileri ellerindeki her türlü araçlarla kâlelerini korumuşlardır. Bunun anlamı, meraklıların sözlü kinamadan idama varana değin çeşitli ceza biçimleriyle susturulmuş olmasıdır. Konuya kısır görüşlerle yaklaşmak, anlaşılmanın biraz daha anlaşılmasız yapmaktan öteye geçmeyecek-

tir. Yetkeci bilimsel çevreler, yeni ve bilinmez olan herhangi bir şey karşısında dar görüşlü olmayı yeğlerler. Olaylara gereken önem verilmezken, yine de A.B.D. ve Sovyet Rusya başta olmak üzere, Avrupa'nın da belirli ülkelerinde, devletçe görevli kurumların yanı sıra, sorunla uğraşan, olayları özenle izleyip, inceleyen uzman kişilerden ve bilim adamlarından kurulu özel kurumlar ve ulusal merkezler oluşturulmuştur. Dünya'nın dört bir yanına dağılmış bu merkezlerin en önemlileri; CUFOS, NUFON, BUFARA, NICAP, AP-RO, MUFON, GEPAN, CONTACT, UFO-IN, GSW gibi araştırma kurumlarıdır. Ayrıca, bu merkezlerin yayınları ve bazı yerel dergiler de TUC konusuna yer verirler.

Yaklaşık 40 yıldan bu yana Dünya'nın çeşitli ülkelerinde resmi ve özel kurumlar TUC'larla uğraşmaktadırlar. Bir araya getirilen dosyalar gerçekten ürkütücü ve şaşırtıcıdır. 1947'den bu yana 75.000 TUC olayı kayıtlara geçmiştir. Şu farkla ki, gerek resmi gerek özel kurumlar, gerçekte düzenli ve ilişkili bir çalışma yapmadıklarından gelen haberler sadece kayıtlarda kalmakta önemsenmemeye sürdürülmektedir.

Olumlu gelişmelerin bir bölümü A.B.D. ve Avrupa'daki birkaç üniversitede TUC-BİLİM adı altında okutulan bir bilim dalı oluşturulmasıdır. Bu üniversitelerden bazıları şunlardır; Alabama Üni. (ABD), Missisipi Üni. (ABD), Hamburg Üni. (Almanya), Göttingen Üni. (Almanya), Utrecht Üni. (Hollanda). Aynı zamanda bulgular akademik çevreleri etkilemiş olmalıdır ki sonuçta, TUC konusu 1978'de Birleşmiş Milletler Genel Merkezinde «Yeryüzü İnsanlığının Ortak Sorunu» olarak ele alınmıştır. 27 Kasım 1978'de gerçekleş-

şen bu toplantıya 147 üye devletin delegeleri katılmıştır. Çeşitli bildirimler sunulmuş ve B.M. genelinde TUC araştırmalarının desteklenmesi ve yürütülmesi konusu tartışılmıştır.

Geçmişte, «Evrenin Tek Akıllı Yaratığı İnsandır» ben-merkezci düşüncesi, günümüzde en katı çevrelerce bile terkedilmektedir. Ancak yansız ve geniş görüşlülerin bu tin saplantılara karşı verdikleri uzun ve zorlu savaşımın insan, evrenin merkezi olduğu düşüncesinden uzaklaşabilmiştir. Bu yüzlerce yıla, gaddarca idamlara ve pek çok hapis cezasına mal olmuş fakat sonunda gerçek üstün olmuştur. Artık bilim adamları istatistik olasılıklara davetli Dünya ötesi vasa ve Zekâ'nın varlığını kabul etmemektedirler.

DÜNYA DIŞI ZİYARET Mİ?

Bilim adamlarının önemli bir bölümünün Dünya dışı ziyaret düşüncesine kapalı olmasının yanısıra, bir bölümü de gezegenimizin tarihi boyunca bir aralık Dünya dışı bir uygarlığın temsilcileri tarafından ziyaret edildiğine inandıklarını söylemektedirler. Örneğin, Prof. Sagan'ın bu konudaki yorumu şöyledir: «Dünyamız, öyle görülüyor ki, jeolojik devirler boyunca pek çok kereler galaktik uygarlıklar tarafından ziyaret edilmiştir. Bu ziyaretlerin izlerine her zaman rastlamak olasıdır.»

Sovyet etnoloğu M. Agrest tarafından İleri sürüldüğü gibi Tekvin'deki kısa kayıtlardan başka, Tevrat'ta diğer bazı bölümler vardır ki, bunların uzaydan gelen varlıkların etkisini işin içine katmaksızın akılcı bir şekilde açıklanması güçtür. İlişki olayının tersini savunanların düşünce ağırlıkları sadece uzaklıklar öne sürülerek yıldızlar arası bir yolculuğun olası olamayacağı konusu çerçevesindedir.

Bugünün teknolojisi ile erişilen hızlar gözönüne alınır, en yakın yıldız olan Alfa Centauri'e (4,3 ışık yılı) yapılacak yolculuk yaklaşık 75 yıl sürecektir. Kısaca, yer yüzü insanının ömrü yetmeyecektir. Öyleki, uzay aracının ışık hızına yakın bir hızla yol aldığı düşünülse bile, diğer güneş sistemlerine gitmesi daha da uzun sürelerle gereksinim gösterecektir. Tonlar-

ca yakıt yedeği, geminin mekanik ve teknik donanımı da ayrı bir sorun yaratacaktır. Geleceğin uzay gemilerinin milyonlarca liralık yakıtla yol alacağı kabul edilirse bu sav geçerlidir.

Yine de, yıldızlar arası yolculuk gerçekleşirse bunu, hangi tür enerji ile çalıştırılan bir uzay aracının başaracağını şimdiden kestirmek güçtür. TUC'ların elektromanyetik sevk edici yüzeyler, anti-gravitik güç ve serbest enerji prensipleri ile çalıştıkları öne sürülerek, yıldızlar arası yolculuk tasarılarının yanısıra, bunu disk şeklinde bir geminin başarmasının daha olası olacağı düşünülerek çeşitli devletlerin ve özel kişilerin taklit uçan daire yapımı ve denemeleri vardır.

Öte yandan, kimliği belirsiz nesnelere çok yüksek hızlarda manevra yeteneğine ve dünyasal kökenli uçan araçlardaki hareket yeteneğinden pek fazlasına sahip olduğundan, onların şimdiki bilgilerini belirleyemediğimiz ortadadır; önceki yüzyılda yaşayanlar atom gücünü bilmediği, şimdilerde biz de ışık hızının bir sınır olduğundan emin olmadığımız gibi.

Çağlar boyunca her zaman olduğu gibi belirli çevreler tarafından «kesinlikle olanaksız» damgası yiyen her olayın, kısa bir süre sonra gerçekleştiği gözönüne alınır, sözde bilimselliğin arkasına saklanan tutucu ve dar görüşün gerçekleşen olaylara her zaman için yenik düştüğü açık olarak görülmektedir.

İLİŞKİ SORUNU

Konuya karşı bilim adamlarının ileri sürdüğü «neden apaçık bir ilişki olamıyor?» un temelinde inanılmamanın sebepleri de yatmaktadır. Bunları kısaca gözden geçirelim:

Dünya dışı bir kültür düşüncesine ne gelenek, görenek ve adetlerimiz ne de toplumsal bilgimiz alıştı. Dünyasal toplumların temel işleyişinde «Uzaysal Bilgi» açıkça yoktur. Oysa, insanlık tarihine göz attığımızda, tarihi kalıntılarda cesitli örnek olayların yer aldığını, mağara resimlerinde de bunlara rastlandığını bilmekteyiz. Yine de, vazılı tarihte uzay adamlarından söz edilmezken, kutsal kitaplar,

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

mitler ve destanlarda, tanrılar, yarı-tanrılar, ölümsüzler gibi pek çok sembolik kavramların yer aldığını görmekteyiz. Aynı şekilde diğer tarihi kayıtlarda da uzay araçlarının Dünyayı ziyareti ve insanlarla temaslarını anlatan pek çok tasvirler vardır. Tanyua ve Kantuyan adlı Tibet kitaplarında «gökyüzünde inciler» denilen tarih öncesi makinelerden söz edilir. Same-rangena Sutrodhara adlı kitapta kuyruklarından ates ve civa sacan hava gemilerini tarif etmek için bütün bir bölüm ayrılmıştır. Kutsal Hint Destanı Muhabbara'da MÖ 3000 yıllarına uzanan, uçan makinelerin çeşitli tarifleri vardır.

Bu tarihi kaynaklara ne dereceye kadar inanabiliriz? Bunlar sadece hayal ürünüdür, ya da bilinmeyi zamanın anlayışına göre açıklamaya çalışan belgeler midir? Geçmiş kalıntıları ve kayıtları inceleyerek tarih denilen insanlığın bir Gelişim Senaryosu çıkarılmış, içeriğine uygun yontulanların dışındakilere de «uydurma» denilmiştir. Bu sembolik kavramlardan yoksun bir gelişim nedeniyle ve özellikle toplumların bakış açısı yalnızca «Dünya» adını verdiğimiz gezegenin sorunlarına alabildiğince yönelik olduğundan, bu gibi konular yetke ve üstünlük kurmak için dışlanmışlardır. Oysa, nerede yaşadığımız hakkında gurur duymamızı gerektiren bir neden olmadığı gibi kim olduğumuz konusunda da böbürlenmemizi gerektirecek hiç bir sebep bulunmamaktadır.

Öte yandan, korku veren sırlarla, anlaşılmayan olayları çağlar boyu üstlenen yeryüzündeki dinsel kurumlar inançları doğrultusunda, insanlığı önemli ölçüde engellerle çevrelemiştir. Doğa bilgisinin diğer insanlar üzerinde nüfuz kazanmak için kullanımı uzun süre devam etmiş, dinsel yetkeciğin dedikleri ve doğru bildikleri şeylerin dışında düşünmek ve konuşmak hoş karşılanmamış, geçmişte böyle davrananlar öldürülmüş, yakılmış, lanetlenmiş, büyücülükle suçlanmış ve toplum dışına itilmiştir. Skolastik bilgi ve kati inanç, insanlık gelişim sürecine her zaman için köstek olmuştur. Oysa, Dinler'in öz-bilgileri buna karşıdır. Dinsel bilgi ve

geleneklerde olan temel ilkeler, Uzaylı Varlık Kültürü ile yola çıkılınca, yepyeni bir anlam kazanacak; inanç ve anlayışlardaki bu büyük değişim, dinsel kurum ve yetkelerin zayıflamasına neden olacaktır. Bu yüzden gezegenimiz din kurumları, Uzaylılar Gerçeği'ne karşı çıkmakta ve en azından konuya karşı sessiz kalmaktadırlar.

Geçmişte uygarlıkların kurtarılması için yapılan dinsel törenlerin asla bir uygarlığı yok olmaktan kurtaramadığı düşünülürse, bu kez insanlığı kurtarmak için bu dinsel törenlerden hangi birine başvurmayı deneyebiliriz? Artık, Dünya Nesli'nin dar görüşü, yırtıcı yapısı, giderek kaba bireyciliğe dönüşmüş ve kendini en üstün görme durumuna gelinmiştir. Her şeyden öte, Evren Boyutları içinde yerimizi bilmek, Dünyalı olduğumuz bilincine varmak ve Yerküre'mize uzaydan bakıldığında ulusal sınır diye bir şeyin görülmediğini unutmamamız gerekir.

Oysaki, günümüzde Dünyamız, ekonomik ilişkilerle, üretim-tüketim zincirinin oluşturduğu bir eksen üzerinde hareket etmektedir. Karşı karşıya kaldığımız çeşitli tehditleri düşündüğümüzde, gelecek gerçekten karanlık gözükmektedir. Eldeki enerji sorunu da, daha çok savaşlara yöneliktir. Yeryüzü insanının geleceği ile ilgilenilmeden toplumlar silahlanma yarışı ile sanki ölüme hazırlanmaktadırlar. Bugün, bir tek termonükleer bombanın gücü, 2. Dünya savaşında kullanılan tüm bombaların yıkıcı gücüne eşdeğerdir. Bütün bir insan soyunun intiharı nasıl önlenmelidir? Mekanikleşen ve yıkıcı olarak gelişen uygarlığımızın teknik gücüne, bilinen enerji türleri giderek yeterli gelmemektedir. Bu arada temel hammaddeler sürekli olarak azalmakta ve besin maddeleri miktarı çok yavaş artmakta olup bu miktar gitgide artan insan nüfusunu belki de beslemeye yeterli olmayacaktır. Aynı zamanda Dünya'nın enerji gereksinimi üretim kapasitesinin çok üstündedir.

Bugün için TUC'ların enerjiyle çalışan araçlar olduğu konusunda kesin bir sonuca ulaşılamadı. Eğer bunlar gerçekten u-

zay araçlarıyla niçin açık bir temas sağlanamadığı ve bu kadar uzak bir yoldan bizi ziyaret etmelerine karşın neden diyalog kurmadıkları önemli bir konudur. Fakat, gözlem dosyalarının kabarıklığı nesnelere sanki çok yakınlardan geliyormuş düşüncesini akla getirmektedir. Enerji sorunumuza gelince; diyelim ki bir temas kurduk ve sorunumuzu aydınlattılar, ne olur? Kömüre, petrole, elektriğe bağlı bütün üretim araçlarımız, tüm üretim araçlarına bağlı sermaye, değer, emek ve onların üzerinde ayakta duran uygarlığımız heba olur.

Kısaca bu nedenlerden, yani ekonomik, hukuksal, toplum düzeni, yasalar, dinsel inançlar ve insan psikolojisi bakımından büyük sarsıntılara hedef olunmasın diye de apaçık bir ilişki kurulmak istenmez. Belki de, Prof. Sagan'ın dediği gibi, «Ola ki burada aramızdadırlar ve Gök Kıtası Yönetmeliği uyarınca yeni doğmakta olan uygarlıkların içişlerine karışmayı doğru bulmuyorlardır. Bizlerin, bu yılı yi-

ne kendi kendimizi yok etmeden savuşturabilecek miyiz diye, bir yosun tabağında bakteri kültürü izleyişimiz gibi merakla ve sabırla izliyorlar bizi».

Sonuçta, Yerküre sakinleri Dünya dışı varlıkları düşlerken bile, elde edebileceği çıkarları ya da gelebilecek zararları hesaplar düzeyde kaldığı ve özellikle, yabancı varlıklar için de bir tehlike oluşturabilecek son derece güçlü atom silahlarına sahip olduğu sürece, «Acaba onların bizimle apaçık bir ilişki kurmalarına ne gerek var?»

KAYNAKLAR

- Arıkdal, E., Uçandırelere neden inanmak istemezler? Ruh ve Madde C. 14, S. 167, 1973.
- Hynek, A, Facts you should know about UFO's. International UFO reporter Vol. 8. No. 1, 1983.
- Sagan, C., Kozmos. Altın Kitaplar. 1982.
- Scognamillo, G., Uzaydan geldiler, Koza yayınları, 1974.
- Taylor, J., Kara Delik. e yayınları, 1983.

Ruh ve Madde'ye

Abone Olunuz
Abone Bulunuz

OKUYUNUZ
OKUTUNUZ

OLAYLAR · ELEŞTİRİLER

YAŞILAR CENNETİ

Amerika'nın bir sahil yerinde, «Yaşlılar Cenneti» kenti kurulmuş. Fakat bu cennette yaşayabilmek için en az 175 milyon liralık bir servetin olması gerekiyor.

Hem yaşlı ve hem de cenneti arar olmak ve de üstelik bu işin parayla temini durumunda bulunmak, insanın belirli bir bakış açısı içinde olduğunu göstermekte.

Fakat insanın kültür ve eğitiminde sadece dünyasal değerlendirmeler varsa, onlara bir ölçüde hak vermek gerekiyor.

ÇÖP VARILININ ÇİÇEKLERİ

Yaşadıkları toplumun kültürünü red eden ve alt kültür denilen bir yaşam düzenini sürdürmekte olan ve modası yönünden oldukça etkin bir grup var. Punklar grubu.

Yaşam değerlendirmeleri, «eğlenceyi çalışmaya tercih etmek.» Meraklı turistlerden aldıkları paralar gelirleri olmakta ve toplu halde yaşadıklarından az parayla geçinebiliyorlar. «Çöp varilinin çiçekleriyiz. Biz geleceğiz» diyen punkçular, başka bir alt kültürde yaşamak ve yaşatmak çabası içerisindedir.

Dünya insanının tekâmül yolundaki itici güçlerinden biri korku'dur. Her insan korku karşısında kendini savunacak bir şey arar. Ama insanı çöp varilinin çiçeği olmayı istetecek kadar korkuya düşüren nedir?

Maddi tatminsizlik mi? Sevgi açlığı mı? Ruhsal boşluk mu?

Gerçekten de, ruhsal değerleri ile maddi değerler arasında bir denge kuramayan insanın, çöp varilindeki çiçeğin geleceği olması mümkündür.

İnsanın kendince kurduğu küçük bir dünya, büyük dünyada kaybolmak korkusunu geçiştirebilir. Ama geçiştirilen birikimler, geçiştirilemeyecek bir hale dönüşürse ne yapılacaktır?

İNSANLIK İÇİN

Dünyanın bir bölgesinde, insanlık için yine toplu katliamlar yapılmış. İnsanları kurtarmak (!) için harekete geçenler dağıttıkları bildirimlerde,

«kendi taraftarı olmayanları, kadın çocuk demeden» öldüreceklerini ilân etmektedirler.

Kadın ve çocukları öldürecek kadar insanlık aşkı (!) içinde bulunanların sanırız önce kendilerini kurtarmaları gerekir. Zira bir insanın dünya nimetlerinde gözü olmaması, o kişinin nefsani eğilimleri olmadığını göstermez.

İnsanın bildiği nefsani eğilimlerinin yanında, bilmek istemediği ve aşılabilirliği daha başka eğilimleri de vardır.

Böylesine takıntılı kişilerin, pirinç elde etmek isterken elindeki bulguru da kaçırmaması bir sonuç olmaktadır.

BİRA VE SAKIZ

Verilen resmi bir raporla, biranın alkollü içki sayılıp, TV reklamlarından çıkartılmasının insan sağlığı açısından yararlı olacağı belirtilmiş.

Diğer yandan karşı taraf ise; «bira reklâmı kaldırılacak ise, ciklet reklâmını da kaldırsınlar. Çünkü çiğneyenin çenesini yorarak sağlığını tehdit etmektedir.»

Şüphesiz, herkesin sağlığı öncelikle yine kendisini ilgilendirir. Hele ki her şeyin dolu dizgin değiştiği ve serbest bırakıldığı dünyamızın şu devresinde, bir kimsenin diğer kimseye baskısı söz konusu olamamaktadır.

Biz diyoruz ki; insan, insan kardeşlerini koruyucu ve geliştirici bir tavır içinde olmalıdır. Yaşamı belirli bir yarar açısından görüp, bira ile cikleti mukayese edecek kadar uzak ve yabancı olmak, kişinin kendisine de zarar getirici bir durum yaratabilir.

ZENGİNLİK, İNSANLIK

Bilinen kişilerden biri, «her insan zengin olmayabilir, ama her zengin mutlaka insan olmalıdır.» diyor.

Her insanın zengin olamayacağına akıl erdirmek mümkün. Fakat «her zengin mutlaka insan olmalıdır» sözünü açıklığa kavuşturmak güç.

İnsanlığın yolu zenginlikten geçmemektedir. Zenginlik, diğer realite halleri gibi bir haldir. Nasıl ki, okumuşun cahili olur, zengin de insan gibi davranışı içinde olmayı vardır. Ayrıca, zengin olmayan insanın da, insan gibi davranış çıkartmaması onu mazur göstermez.

Biz bunun da ötesine geçip diyoruz ki, insan olmak, insan ötesini kavramakla mümkündür.

Kıyamet Nedir Ne Değildir?

• Erol KONYALIOĞLU

(Geçen Sayıdan Devam)

İnsanların her bin yıllık süresinin dünyayı sarsan olaylarla kapandığına dair inançları vardır. Bin yıllık süreyi belirten «millenium» sözcüğü zamanla yıkım, ölüm, kurtuluş, ödül ve umut anlamlarında kullanılmıştır. 31 Aralık 999 günü yaklaşırken, Hristiyanların çoğu dünyanın sonu geldiğine öylesine inanmışlardı ki, alışılmamış biçimde davranmaya başlamışlardı. Karşısındakilere sevgiyle kucak açmaya başlamışlar ve kısa süre için bile olsa gerçek bir millennium görülmüştür.

Efsaneler, kehanetler ve yeni bir yüzyıla giriş, Hristiyan dünyasının 31 Aralık 999 gece yarısında kıyametin kopacağına inanmasına neden olmuştu. 999 yılının son günleri yaklaşırken tüm Avrupa'yı bir isteri dalgası sarmıştı. Adil olanların doğruca cennete gideceğine inanıldığı için, herkes bu şansını artırmak için elinden geleni yapıyordu.

Alacaklılar borçlularını affediyor, yasak yerde avlanmış olanlar arazi sahiplerine bu suçlarını açıklarken, soylular onları affettiklerini ve istedikleri gibi davranmakta özgür olduklarını bildiriyorlardı. Yılın sonu yaklaşırken kentler arası ticaret durmuş gibiydi. Eğer kıyamet gününde kişinin aleyhine olacaksa para kazanmaya ne gerek vardı? Zenginler dilencileri beslerken, suçlular hapishaneden salverilmişti. «Eğer biri paltonuzu isterse, ona pelerininizi verin.» dini telkinlerine uyan zenginler en güzel giysilerini ihtiyaç içinde olanlara dağıtmaya başlamışlardı. Ama bazıları kıyamet gününde Yaratıcı ile karşılaşacakları için en güzel giysilerini gene de kendileri için saklamaktaydılar.

Kiliseler ve manastırlar günün her saati günah çıkarmak için gelenlerle dolup taşıyordu. Avrupa'nın her yanından akın akın Kudüs'e yolculuk yapıyordu. Hristiyanlık kardeşliği arasında sınıf farklılığı unutulmuştu. Yol boyunca bazıları ilâhiler söylerken, kimisi de eski günahlarından dolayı kendilerini kırbaçlıyorlardı.

Aralık ayı gelince toplum psikoz ve fanatizmi insan doğasının karanlık yönlerini ortaya çıkarmıştı. Ortalıkta eli kırbaçlı gruplar görülüyor ve bunlar kent merkezlerinde toplanıp birbirlerini kırbaçlıyorlardı. Kiliseye giden yollar kan içinde kalmıştı. Bazı bölgelerde toplanan grupla, zengin tüccarların, tefecilerin, büyüci olduğuna inanılanların öldürülmesini istiyorlar ve çoğu kez bu isteklerine kavuşuyorlardı. Kıyamet gününü beklemeye dayanamayan bazıları da daha önceden kendilerini cezalandırmak için intihar ediyorlardı. Sahipleri, ölüme hazırlanırken çiftliklerindeki hayvanları serbest bırakıyorlardı. Sağılmayı bekleyen inekler acıklı sesler çıkarıyorlardı. Ama günlük işlerin yerini yalnızca dua etmek almış olduğundan tüm düzen altüst olmuştur. Bakkallar ve fırıncılar mallarını bedava dağıtıyor ve ellerine sıkıştırılan paraları almak istemiyorlardı. Yatalak hastalar dışarıya çıkarılmak için yalvarıyorlardı; amaçları Hz. İsa'nın gökten inişini yakından görmektir.

31 Aralık gecesi çılgınlık doruğa ulaşmıştı. Roma'daki St. Peter kilisesi yeryüzündeki son dualarını edeceklerine inananlarla dolmuştu. Tarihçi Frederick Martens insan yaşamının öyküsü adlı kitabından Avrupa'nın tüm kiliselerinde o gece olanları şöyle anlatır: ... Papa II. Sylvester yüksek mihrabın önünde duruyordu. Kilise dizleri üzerine çökmüş insanlarla doluydu. Sessizlik öylesine derindi ki, Papa'nın beyaz giysisinin hışırtısı rahatça duyulabiliyordu.

Gece yarısı ayını bitmiş ve derin bir sessizlik sarmıştı kiliseyi. Halk bekliyordu. Papa Sylvester ağzını açmıyordu. Ellerini göğe kaldırmış, sessiz bir dua ile kendini unutmıştu adeta. Saatin tiktakları sürüyordu. Derin bir iç çekiş yükseldi halk-

tan, ama hiç bir şey olmadı. Karanlıktan korkan çocuklar gibi herkes yüzü koyun yere kapanmış, başını kaldırmaya cesaret edemiyordu. Dehşet terleri buz kesen alınlarından akarken, uyuşan dizler ve ayaklar tümüyle hissizleşmiş gibiydi.

Ve birdenbire saatin sesi kesildi... Dehşet çığlıkları boğazlarda tıkandı ve korkudan ölenlerin bedenleri taş zemine gürültüyle çarptı.

Sonra saat çalmaya başladı. Bir, iki, üç, dört... on iki... Onikinci vuruşun yankıları bitince, yine bir ölüm sessizliği sarıyordu her yanı.

Sonra Papa Sylvester arkasını döndü ve zafer kazananlara özgü mağrur bir gülüşle ellerini uzatıp kilisedekileri kutladı. Tüm kulelerdeki çanlar çalmaya başlamıştı aynı anda. Organ sesiyle birlikte önceleri kararsız, sonra gitgide beraklaşan bir koro «Tanrım seni övüyoruz» ilâhisini söylemeye başladı. İlâhi sona erince, gülüp ağlayan kalabalık birbirine sarılıp barış öpücüğü sundu. Böylece Hz. İsa'nın doğumundan sonraki bininci yıl sona erdi.

Kuşku dakikaları geçtikten sonra günlük yaşamın eski haline dönmekte gecikmediğini söylemeye herhalde gerek yok. Dükkanlar bedava mal dağıtmaktan vazgeçtiler. Yakalanabilen hayvanlar tekrar ahırlara yerleştirildiler. Ele geçen suçlular hapse atıldı. Zenginlerin dağıttığı para ve hediyelerin geri verildiğini ise pek sanmıyoruz.

Evet, 999 yılının bitiminde insanın iki yüzlülüğünü, bilgisizliğini ve nefsaniyetini açıkça sergileyen böylesi olaylar yaşanmıştı.

SPİRİTÜEL ANLAYIŞA GÖRE KIYAMET

Ruhçuluk bilgisine göre, kutsal metinlerde sözedilen, hatta bazı müfessirlerce detaylarıyla anlatılan kıyamet, dünyanın yokoluşu ya da fiziksel olarak çözüldüğü demek değildir. Bir anda dünya hayatının sona erip ahiret hayatının başlaması ise hiç değildir. Her zaman ifade ettiğimiz gibi Kur'an, apaçık beyanların dışında birçok sembolik ifadelerle doludur. Öyle

ki, sembolik ifadeler dahi idrak seviyesine

göre çeşitli anlamlar taşır. Çünkü Kur'an, çeşitli realitelerde bulunan bir çok insana hitabedecek zenginlik ve bilgiyle doludur. Bize düşen O'nu bir tabu olarak görmeyip samimi olarak yaklaşmak ve en derin anlamlarını keşfetmeye çalışmaktır. Orada bahsedilen kıyametin arzun yokoluşu ve insanların yokoluşu ile hiç bir ilgisi yoktur. Onun anlamı çok daha ince ve ruhun tekâmülde ileri bir kademeye geçmesiyle alâkalıdır.

Sadıklar Plânında kıyamet iki açıdan ele alınmaktadır:

1 — Varlığın şahsıyla alâkalı olarak bir kıyamet.

2 — Varlıkların şahıslarıyla alâkalı olarak bir kıyamet.

Birinci kıyamet, bedenini terkeden varlığın, gerçek ahirete geçişinden sonra, bütün geçmişinin özeti ve varlığın asıl dokusunu keşfedecek bir şuur uyanıklığına yükselişine sahip olması demektir. Bu safhaya gelinceye kadar varlığın, oldukça meşakkatli bir yolu katetmesi gerekir. Varlığın kişisel olarak harcadığı çaba ve nefsinin terbiye etmek için yaptığı tatbikatlar onu belirli bir şuurlanmaya ulaştırarak dünya okulundan akranlarına göre daha önce mezun olmasını sağlar. Gerçi dünya okulunun genel kapanışında çok kimse çeşitli derecelerde mezun olacaklardır ama, görülmektedir ki, eğer varlıklar aldıkları bilgiyi ne kadar çabuk hazmedip meksefelerine aktarabilirlerse, o kadar çabuk tekâmül sıçraması yapabileceklerdir. Yani, muhakkak devre sonunu beklemek gerekmiyor. Varlık yeterli cehdi gösterip suurlanmış ve ruhsal enerjisini yükseltebilmişse dünya okulunu özel olarak zamanından önce bitiriyor ve kozmik tekâmül sürecine bağlanabiliyor.

İkincisi, her okulun tederisi sonunda meydana gelen külli bir suurlanmadır. Bu suurlama, varlıkların daha önceden katetmiş oldukları realitelerin bir hakikat içerisinde birliğe ulaşması demektir. Orada, bütün fazlalıklar, bütün hatalı hareketler, düşünceler, ifadeler, bütün hatalı doktrinler, kısaca bütün vasıtalar usul-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

lü dairesinde terkedilir. Ve yüksek bir liyakat içerisinde, bir hakikatin enerji deposuna dahil olunur. Yani, gerçek serbest şura ulaşır. Bu tip kıyam etmek uzun devreler içerisinde vukubulur.

Şahsi kıyam etmek, çok daha kısa devreler içerisinde sözkonusudur. Gözönüne almamız gereken nokta, her yeni enkarnasyon sonucu bir kıyamet demek değildir. Belki de, bir çok enkarnasyonlar sonucu realitelerin hazmından sonra ulaşılan yeni aşamalar, yeni aşamaların katedilişinden sonra varılan hakikat plânları, o varlık için kıyamet, kıyam etmek, şuurun yükselmesi, açılması olabilir. Kutsal Kitaplardaki kıyameti böyle anlamamız gerekmektedir. Jeofizik şartlar ise, her iki nevi kıyametin tamamen dışında bir meseledir ve hiç bir zaman kutsal kitapta buna ait bilgi verilmemiştir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi dünya bugünkü haline gelinceye kadar bir çok aşamalardan geçmiş, sürekli bir değişim ve gelişme içinde olan bir gezegendir. İnsanlar nasıl tekâmül ediyorsa, arzımız da tekâmül etmektedir ve sanılanın tam tersine çok genç bir plânettir. Kozmik titreşimleri mükemmel değildir, eksenini tam yerleşmemiştir, manyetik kutupları sabitleşmemiştir ve değişim göstermektedir. Güney Manyetik kutbu gitgide artan bir hızla Hint Okyanusuna yaklaşmaktadır. Bunun ilerde bazı fizik neticeler doğuracağı açıktır. Bu değişim ilmi delillerle de sabittir ki, daha önce de olmuştur. Bu deliller kutsal metinlerde de yer alır. Yeryüzünde şu anda gördüğümüz kara ve denizlerin durumları, binlerce yıl önce bambaşka idi. Karalar daha fazlaydı ve bu gün bu kara parçalarını göremiyoruz. Atlantis nerede? Mu nerede? Onlar ki, muhteşem bir uygarlık kurmuşlardı, ruhsal yetenekleri müthişti. Gerçi son zamanlarında Atlantisli varlıkların büyük bölümü dejenere olmuştu ama, Mu'lu varlıklar pırıl pırıldı. Buna rağmen, devirlerini tamamladılar ve yeryüzündeki mukaddereleri kıtalarının okyanusun derinliklerine gömülmesiyle son buldu. Daha önce de belirttiğimiz gibi, insan topluluklarının eski gelenekleri, mitolojileri ve dinleri çe-

şitli devirlerde meydana gelen tufanların, zelzelelerin, yanardağ püskürmelerinin, büyük patlamaların hikâyeleriyle doludur. Görüyoruz ki, yer küremiz de kendi mukadderini kozmik tekâmül süreci içerisinde sürdürmektedir. Bütün bu felâketlerin, katastrofların sebebini Tanrısal bir öc almaya bağlamak büyük hata olur. Bunlar birer doğa olayıdır ve kendi oluşumu içinde gerçekleşmektedir. Fakat, evrende bir senkronizasyon kanunu vardır. Yani, bir eş zamanlılık yasası. Ruhsal idare mekanizması öyle mizansenler düzenler ki, dezan karne olacak varlıklar, o felâket bölgesinde toplanırlar. Yani, yukarıya bir taşla bir kaş kuş birden vurmaktadır. Bir doğa olayını varlıkların ruhsal tekâmülleri için çok çeşitli yönlerden değerlendirirler. Esasen bir katastrofun asıl yararı, olayın içinde ölen varlıklardan ziyade, bu olayı çeşitli derecelerde yorumlayan ve etkilenen varlıklara yöneliktir.

Tekrarlayacak olursak, kıyameti arzun fiziki yozlaşması olarak anlamayacağız. Kişisel ve toplumsal şuurlanma olarak iki kısımda mütalâa edeceğiz. Kişisel tekâmülde varlık gösterdiği özel çabayla bu okulu erken bitirir. Toplumsal tekâmül ise, devri hareketlerin sonunda, yani siklus bitiminde, ya da bu dünya okulunun sonunda, genel tesirlere tabi olan varlıklardan şuurlanabilme seviyesine yükselebilenlerin bu okulu bitirmesidir.

Yeryüzü insanlığı şimdi yeni bir devreye girmiştir. Bu devre, içinde bulunduğumuz siklusun son demleridir. Ruhsal tekâmülü hızlandırıcı tesirler yoğunlaşmıştır. Devre sonuna ait özel hızlandırıcı tesirler her varlık için değişik şekillerde algılanır. Çünkü, her varlığın tekâmül seviyesi ve ihtiyaçları farklı farklıdır. İnsanlık toplum olarak aynı tesire tabi, fakat netice olarak katedilen aşamalar farklı farklıdır.

İnsanlık şimdi kıyamet devresi içinde, yani şuurlanma, şuurların açılması devresindedir, bilgiyle yaşama seviyesindedir. Bu aşamaya gelinceye kadar insanlık çeşitli kademelerden geçmiştir.

İnsanlar, önce tamamen sorgusuz ve sualsiz olarak saf bir iman devresi yaşamış-

tır. Bu devrede, hiç bir şüpheye düşülmeden tam bir Allah inancına varılmıştır. Bu inanış tamamen otomatikti ve hiç bir düşünce söz konusu olmadan güçlü bir bağlılıktı. İnanç bakımından yüksek fakat bilgi bakımından kısır olan bu otomatik yaşam daha sonra yerini imanın gözlem ve tatbikat sonucu aklileştirildiği bilgili bir yaşama terketmiştir. Bu genellik le, Kitaplı dinlerde bahsedilen Hz. İbrahim'den Hz. Muhammed'e kadar sürer. İnsanlar bu devrede imanı, görgüsü, tecrübesi ve aklının bir arada iş görmesiyle otomatik eğilim ve arayışlardan sıyrılarak, çabasıyla bilgi aşamasına geçmeye çalışmıştır. Saf, fakat otomatik inanma devresinden aklın ışığında bilgi ve tatbikata dayanan idrakli bir devreye geçiş kolay değildi. Bunun için, otomatik safhanın bir üst kademesi olan şartlandırma safhası, bütün dinlerin birinci prensibidir.

Bir yanda bilgi ve akli davranış, diğer yanda emir ve empozisyonlar, uyulması gereken şartlar, vaad ve akibetler. Bütün bunlar saf iman otomatizması içinde kalan varlık için büyük bir değişiklik ve tam bir teşevvüş vasıtasıdır. Üçüncü safha bilgi ve idrak safhasıdır. Burada varlık kendini, kâinatını ve Tanrısını, bilgisi ve idraki içerisinde sentezlemek, kendi hükmünü kendi şuur bütünlüğü içinde ortaya koymak zorundadır. Bu spiritik bir safhadır ve kendi arasında da kadeleşmiştir. Varlığın idrakinin tam bir şuur sahası içinde faaliyet gösterebileceği bir seviyeye ulaşması gerekir. Bir varlığın idraki güçlü olabilir ama, şuur sahasının ulaştığı nokta yeterli olmayabilir ve tatbikat yapamayabilir. Yani idrakin güçlü bir şuur sahası içinde bulunması demek, idrakli varlığın şuur sahası içinde idrak ettiği her şeyi tatbik etmesi demektir. Anlaşıyor ki, şuur sahası yapısı ve imkânlarıyla idrakli varlığı tamamen destekliyor ve ona her imkânı veriyor. Birleşik insanlık realitesi bu yapıda insanların mevcudiyeti ile gerçekleştirilir. Ama bu, insanlığın çağımızdaki görüntüsüyle henüz çok uzaklarda gibidir. Daha önceleri böyle devirler yaşanmıştır ve tekrar yaşanılması mümkündür. İçinde

bulduğumuz kıyamet, yani şuurlanma devresinde muhatap olduğumuz yoğun tesirler böylesi bir safhaya geçişimizi hızlandırma amacına yöneliktir. Zor, fakat imkânsız da değildir. Böyle insanlar yer yüzünde yaşamış ve hâlâ da vardır. Esasen dünya okulunun şimdide kadar çoktan kapanması gerekirdi, yani yeni bir okulun başlayabilmesi için eski öğrencilerin başka okullara nakli ve okulun baştan aşağı temizlenmesi gerekirdi. Bu geciktirilmenin sebebinin Sadıklar Plânı şöyle açıklıyor:

«Bu devrenin beşeri varlığı, zaman zaman umulandan daha fazla ataklar, umulandan daha fazla yükselmeler ve umulandan daha fazla gelişmeler kaydettiği için kendisine oldukça önemli ve kendileri için çok daha önemli olan bir realiteyi de yaşatmak istemişlerdir. Buna ait bir örnek verelim: Kutsal Kitaplarımızda daima bir kıyamet gününden, daima bir Mesih'ten hep bahsedilir durulur. Ve bir türlü ne Mesih iner, ne de kıyamet kopar. Yani, insanlığın gelecekteki tarih akışı içerisinde daha evvelden, kuvvetli bir tahmin üzere tespit edilen bazı olaylar ve tarihler, yüksek zaruretler tahtında, özellikle sizin galaksinize bağlı yasaların gereği olarak daima ileriye itilmiştir. Yani, daima ertelenmiş, taviz verilmiş ve geciktirilmiştir.»

Yukarısı bizler için böylesine çaba harcarken bizim de onlara yardımcı olmamız gerekmez mi? Gerekir. Nasıl olmamız, neler yapmamız gerektiği ruhsal tebliğlerde, kutsal metinlerde ve vicdanımız kanalıyla bizlere bildirilmektedir.

Vicdan muhasebesi yapan, anlayışlı, hoş görülü, sevgi neşreden, çaba harcayan, mümkün olduğu kadar şeriatın, şartlandırmanın dışında vicdan sesinin uyarısıyla tatbikatlar yapan bir insan olarak kıyameti alınımız açık olarak karşılayabiliriz. İnsanı insan bilerek, insanı dindar, insanı ak - kara, insanı uzun - kısa demeden aynı menşeden hareket etmiş, aynı mukadderi çignemiş, aynı tekâmüle ilerlemekte olan kardeş bilmek, dost bil-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

mek, aynı gözle görmekle kıyam edilir. Kıyamet şuurlanmadır.

Yeryüzü her adam kadrosuna göre düzenlenmiş fizik bir ortamdır. Tekrar ifade edelim ki, kıyametler, varlıkların şuurlanması olayıdır. Meydana gelen büyük tufanlar, zelzeleler ise, o devre ait okulun yeni ihtiyaçlara göre düzenlenmesini temin için meydana gelen olaylardır. Sadıklar Plânı'nda verilen şu bilgiler büyük önem taşımaktadır.

«Dünya, fizik olarak çorak bir planetir. Şu anlamda çoraktır ki, onun ne astrofizik dengesi yerindedir, ne kozmik osilasyonu düzenlidir. Bu nedenle etrafında bulunduğu bütün partiküller kalınlığı ve yoğunluğu ne olursa olsun fizik tabiat için yeterli değildir. Bu bakımdan teşevvüş içinde bulunmaktadır. Dünyanızın bu şaşkın hali, fizik beden aracılığıyla psişik varlığı da derin şekilde etkilemektedir. Şöyle etkiler ki, psişik varlık, fizik plândaki görüntüsünü beden aynasıyla temin eder. Bedenin yani aynanın kalitesi, yapılış tarzı, boyutları, bulunduğu açı, görünümüne şüphesiz ki etki eder. Yani, burada psişik varlığa etkide bulunur. Teşevvüş içindeki bir varlığın tesiri, yansıdığı zaman gene teşevvüş içinde hayaller meydana getirir. Bu, büyük bir prensiptir.

Bir yerde bir başıbozukluk, bir tutarsızlık görüyorsanız, biliniz ki, oranın fizik düzensizliği aynı zamanda psişik bir düzensizlik demektir. Yani keşmekeş, varlığı psişik hayatından fizik aleme aksetmiştir. Böylece dünyanız kendi öğrenim sistemi içerisinde, diğer planetlerin büyük ve kutlu imkânlarından yararlanacak dereceye gelinceye kadar bu yetiştiricilik görevini yürütecektir.»

«... Plânetiniz, normal evölüsyon icaplarını yerine getire getire bir mesel yolu içerisinde hızla ilerlemektedir. Üzerinde enkarne olan varlıklar, gerek kozmik mevki, gerekse arzınızın maddesel olarak geçirdiği tekâmülden dolayı derin teşev-

vüşler içerisinde bulunması da normaldir. Bu teşevvüşler, her tekâmül toplu-munda, kendine uygun bir şekilde yol aramakta ve teşevvüşün ortadan kalkmasını sağlamak için de durmadan çaba harcamaktadır. Yalnız, bilgileri yetersiz olduğu için durmadan çaba gösterme verimsiz olmaktadır. Daima hareket halinde olmak yerine, zamanında hareket halinde olmanın idrakine ulaşıldığı zaman, bu büyük yolları katetmek mümkün olacaktır. Faaliyet, yani aksiyon hayatın mayasıdır. Faaliyet tek başına varlık değildir. Faaliyet bir bütündür ve bütün faaliyetler birbirinin sebebi ve neticesidir.

Bu nedenle verimsiz faaliyetler terk edilmeli ve genel ahenk içerisinde meydana gelen faaliyet zamanlarında varlık, faaliyet göstermelidir. Şüphesiz bu, bir bilgi ve idrak meselesidir.

Bilgisi ve idraki gelişmiş bir varlık için telâş, boşuna enerji sarfı ve üzüntü söz konusu değildir. Gerekli olan çabayı hiç bir enerji harcamadan gerektiği yerde kullanır. Ve zamanında semereyi alır. Kabaca, önünde yürümekte olan zaman veridi üzerinde sıralanmış olayları, malzeme ve bilgiyi, tıpkı yürüten bir kayış misali, yeri geldiği zaman kullanır. Sırası kaçan bir işin yapılması için boşuna enerji harcamaz. Sırası gelmeyen bir işi yapmak için telâş da göstermez.

İşte, insanların en büyük noksanı budur. Bu, kâinat prensiplerinin, kâinat modülasyonlarının işleyişi hakkında hiç bir bilgiye sahip olmayışımızdan doğar. Bütün problemlerimizi, nefsaniyet ışığı ve perdesi altında irdelediğimiz için karşılaştığımız olaylar daima bu tertipten olmaktadır. Sadıklar plânı şöyle devam ediyor: İstirabınız gittikçe artacaktır. Şikâyetiniz gittikçe çoğalacaktır. İnsanlık için günlük güneşlik havalar nadiren bulunacak havalardır. Fakat idrakini genişletmiş, görüş açısını değiştirmiş kimseler için ıstıraplı hayat, sadece bir tecrübeden ibaret kalacaktır.

RUH ve MADDE Yayınları

Buda'nın Öğretisi: P. Carus	500.— TL.
Metapsişik Terimler Sözlüğü: Ergün Arıkdal	500.— TL.
Doğonlar'da Sirius Gizemi: Alparslan Salt	300.— TL.
Dördüncü Yol: Ouspensky	300.— TL.
Mavi Ülke: W. T. Stead	250.— TL.
Bilinmeyen Aşk: R. Emmanuel	250.— TL.
Ruhsal Güçleri Geliştirme Tekniği: M. Dewey	250.— TL.
Deneysel Medyomluk: J. L'Homme — E. Castlant	350.— TL.
Ruhsal Tebliğler «Sadıklar Plânı» C. 1	600.— TL.
Ruhsal Tebliğler «Sadıklar Plânı» C. 2	600.— TL.
Bedensiz Varlıklar ve Ruhsal Olaylar: A. Yesari	350.— TL.
Doğmadan Önceki Hayatımız: H. Wambah	350.— TL.
Yücelten Yol: Peter Deunov	300.— TL.
Mucizeler: Paramahansa Yogananda	350.— TL.
Thomas'ın İncili: İsa'nın Gerçek Sözleri	300.— TL.
Şuuraltı Gücünü Geliştirme Tekniği: F. W. Doucet	300.— TL.
Parapsikoloji Dersleri: Paul Krafchik	350.— TL.
Lânetli Kitaplar: J. Bergier	300.— TL.
Gizli Parapsikoloji Savaşı: J. Berger	300.— TL.
Zamanın Gizli Sahipleri: J. Bergier	300.— TL.
Yüce Aklın Erdemi (Taoizm): Lao - Tzu	250.— TL.
Büyük Kurtuluş: D. Suzuki	300.— TL.
Sovyet Rusya Ruhu Arıyor: Ostrander - Schroeder	400.— TL.
Olağanüstü Parapsişik Olaylar: Ostrander - Schroeder	400.— TL.
Zen Budizm Yolu: Prof. E. Herrigel	300.— TL.
Hinduizm: Swami Nikhilananda	300.— TL.
Dünyanın Evrensel Sahipleri (Hermit): Dr. L. Rampa	300.— TL.
Radyestezi: Mehmet Sancar	300.— TL.
Zihinsel Telkin ve Ruhsal Tedavi: H. Durville - H. Edwards	250.— TL.
Ruh ve Madde Dergisi	150.— TL.
Ruh ve Madde Ciltleri	2000.— TL.
PLANET Dergisi 60 TL.	Yıllık Abone: 360.— TL.
PLANET Ciltleri	750.— TL.

PEŞİN BEDELLİ İSTEYİNİZ

P. K. 1157 — SİRKECİ — İSTANBUL

Havaleniz elimize geçtiği an, kitaplarınız taahhütlü olarak adresinize postalanacaktır. Adresinizi açık ve okunaklı yazınız.

PSİ CERRAHLIĞI

Hiç kuşku yok ki, tıp ve özellikle cerrahlık, bugün, insanoğluna son derece yararlı olduğu pek yüksek bir düzeye gelmiş bulunmaktadır. Bununla birlikte, klâsik tıp ve cerrahinin aciz kaldığı zamanlarda insanoğlunun yardımına şaşırtıcı bir şekilde koşan «psi cerrahlığı»nın başarısını da inkâr etmemek gerekir.

Bu sayımızda, dergimizde daha önce (No:

15'te) de sözü edilen, Ze Arigo takma-kısa adıyla tanınan ünlü «psi cerrahı» José Pedro de Freitas'ı anmak istiyorum.. 1971'de ölümünden önce, zararlı ırları birkaç saniyede aldığını gördüğüm birçok ameliyatını inceleme fırsatı buldum. Size bu ameliyatlardan ikisine ait üç fotoğraf sunuyorum.

1 No.'lu fotoğrafta, Arigo, zararlı bir uru yalnızca normal bir bıçak

kullanarak birkaç saniyede alırken görülmektedir. Bıçağın ucunu ameliyat olan hastanın ensesine 4-5 cm. sokmuş durumdadır; ne mikrop-suzlaştırma işlemi (dezenfeksiyon) yapılmıştır, ne de hastaya ön antibiyotik tedavi uygulanmıştır. Ameliyatlar sırasında Arigo, gözleri kapalı, katelepsi halindeydi; kalbi dakikada 130-140 atımla çarpıyor ve tansiyonu en düşüğünde 5-6'ya düşüyordu.

2 No.'lu fotoğraf, Arigo'nun gerçekleştirdiği ameliyattaki yara izini, ameliyattan 10 dakika sonraki haliyle göstermektedir. Bir buçuk gün sonra bu iz de kaybolacaktır. Bu ameliyatı, daha önce hastayı tedavi etmeye çalışsan, fakat sonunda onu Arigo'ya getiren doktorun kendisinin de gözlemediğini, «incelediğini» belirtmek isterim.

3 No.'lu fotoğraf ise, Arigo'yu bıçağının ağzını bir başka hastanın gözkapağı ile gözyuvası arasına sokarken göstermektedir. Benzer bir ameliyat sırasında, çıkarıp aldığı tuhaf sarı kabartıyı bıçağıyla Arjantinli bir gazetecinin eline koymuştu; müdahalesi akabinde hastada görülen, sadece, yanığına akmış bir iki dam-

la kandı. Ameliyat sırasında gerek bu Brezilyalı «psi cerrahı»nın gerekse hastanın gözleri kapalıdır. Üstelik bütün bu ameliyatlarda, herhangi bir ağrı, sızı, kanama, enfeksiyon ya da ameliyat-sonrası komplikasyonlar sözkonusu değildir. Belirtmek gerekir ki, genellikle tüm dünyanın tanınmış cerrahları huzurunda uygulanan bu «psiko-enerjetik cerrahi» metoduyla ameliyat edilen binlerce kişi arasında bir tek ölüm vakasına dahi rastlanmamıştır. Bu ameliyat fotoğrafları (bazıları renkli), ameliyatlara görüntüleyen pek çok muhabir arasından yalnızca benim çektiğim fotoğraflar olup; çektiğim düzinelerce fotoğraftan da yalnızca orkaçtır.

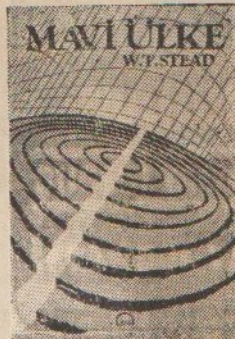

Söylemem gereken bir şey daha var :

Hayatını kaybettiği korkunç araba kazasından sonra, Arigo, bugün, astral plânında (spatyomda) bulunmaktadır. Yedi ay önce, onun Congonhas Do Campo'daki özel evinde birkaç gün kalmıştım; bana kısa bir zaman sonra şiddetli bir tarzda öleceğini bildirmişti.

Arigo tek değildir; size, imkânlar elverirse, bir başka sayımızda, Cuvernavaca'daki (Meksika) «psi cerrahı» Barbara Guerrero Salas'tan da söz edeceğim. 79 yaşındaki bu harika kadın 20 yıldan beri, dünyanın tüm ülkelerinden gelen, klâsik tıbbın iyileştiremediği hastaları iyileştirmektedir.

P. Romaniuk

DÜZELTME

Geçen sayımızın sayfa 36 ikinci sütununun baştan 12'nci satırındaki bağlayın kelimesi bağlamayın olacaktır.